

4

Greiderblat
WEBNEREN

Spejderbladet VÆBNEREN

KORPSLEJRSNAK

Har du egentlig tænkt paa, at det er *elleve* Aar siden, at der sidst var Korpslejr. Det vil altsaa sige, at mange Førere og RS'er aldrig har været paa Korpslejr. Du er altsaa ikke den eneste, som hidtil er gaaet Glip af den Spejderoplevelse. Hvis vi regner med 8000 Deltagere i Lejren betyder det, at ca. 7500 er »Debutanter«.

KORPSLEJRGENSYN er der noget, der hedder. Det afholdes nogle Gange i Løbet af Lejren. Første Gang, naar *Hjortekærtroppens* »nulevende« Medlemmer samles, bliver det sikkert en anseelig Skare, og ind imellem bliver det nok muligt at finde ungdommeligt udseende Mennesker, men allerede næste Gang, ved *Fænøgensynet*, bliver det Familiefædre, Bedstefædre m. m. Og hvordan vil det saa ikke gaa, naar vi naar til *Trelde Næs, Skamlings*, og til sidst til Veteranerne fra *Bramsøes Vig*. Saa vidt jeg ved, bliver det kun 4 (fire) af den sidste Slags med Grane i Spiøsen. Det er vel nok Folk, man maa have Respekt for, sikken Udholdenhed og Trofasthed. Prøv engang, naar du nu kommer til Lejren, at liste hen og kikke paa disse Korpslejrjensyn; jeg tror, det bliver en Oplevelse.

Hvordan gaar det forresten med SPAREBOGEN? Er du kommet til Færgen, eller staar du stadig og spiser Is ved Isbøden? For er du ikke længere, skal du vist have lidt mere Fart paa. Der er nu kun 1½ Maaned til Indmeldelsesblanketten skal afleveres, og Pengene betales. Skal du først til at begynde at spare nu, bliver det lige 4 Kr. om Ugen. Men det kan jo nemt skaffes. Der er Mangel paa Bude i Øjeblikket, og enhver Skole-dreng kan vel nok faa Tid om Morgen eller Eftermiddagen til at tage et lille Job og tjene de 25 Kr. selv. Det var nu rart, hvis du den 1. Juni slap for at bede din Fader eller Moder om de Penge!

taka.

34. Aargang ★ April 1946 ★ Nummer 4

Udgivet af KFUM-SPEJDERNE I DANMARK

Redaktør: Korpssekretær PALLE H. ZEHNGRAFF. Redaktion og Ekspedition: KFUM-Spejderne i Danmark, Korpskontoret, Store Kongensgade 77, København K. Telefon: ★ Central 14.677. Postgirokonto Nr. 1420. Trykkeri: Aarhus Stiftsbogtrykkerie A/S, Aarhus. Bladet udkommer den 15. i hver Maaned og kan bestilles hos Postvæsenet og Bladets Ekspedition. Prisen for Abonnement er Kr. 3.00 aarlig (frit tilsendt).

EKKO

ET LØFTE FAST OS BINDER! Denne Sætning fra en af vore Sange vil paa Sankt Georgs Dag, Tirsdag efter Paaske, lyde paa mange forskellige Sprog udover hele Spejderverdenen. Den vil lyde, hvor blaa og gule og grønne Spejdere mødes i vort Land til Morgenparader, Tropmøder eller Sankt Georgs-Gudstjenester, og den vil give Ekko fra Spejderkammerater baade i Nord og Syd og Øst og Vest, saavel fra kendte som fra ukendte: »Ja, et Løfte fast os binder!« Det bør ogsaa komme til Udtryk hos dig, selv om din Trop maaske ikke har nogen Sammenkomst den Dag, for paa Sankt Georgs Dag bør hver eneste Spejder sammen med Kammeraterne eller overfor sig selv bekræfte sit Spejderløfte.

Et Løfte fast os binder! Ja, et fælles Løfte, saaledes som B.-P. i sin Tid udformede det, for vi véd, at hver eneste Dreng eller Pige, som med Rette rækker os venstre Haand til et rigtigt Spejderhaandtryk, har aflagt samme Løfte som vi om Troskab og Hjælpsomhed og Lydighed. Jeg har haft den Oplevelse at modtage Spejderløfte saavel fra begejstrede 12-Aars Drengene som fra bedagede, graahaarede Mænd, der ogsaa troede paa Spejderarbejdets Betydning, — og alle lovede de det samme som du og jeg. Jo, vi har et fælles Løfte, og det giver Fællesskab.

Et Løfte fast os binder! Saadan synger vi — men lad os rejse et lidt nærgaaende Spørgsmaal: Er det egentlig saa fast, saa stærkt, det binder os? Er der mon egentlig ikke mange af os, som tager det med Løftet utrolig let og overfladisk? Det er simpelthen et Spørgsmaal om, hvor vidt vi til daglig overholder vort Løfte, om det er blevet saa stærkt en Del af os selv, at vi retter os efter det, selv naar vi ikke tænker paa det.

Naar vi nu paany holder Sankt Georgs Dag, prøv saa dig selv. Udviser du Troskab mod Gud og dit Land? — eller har du dem aldrig i dine Tanker? Er du hjælpsom mod alle? Spørg dine Forældre og din Lærer og dine Arbejdskammerater derom, for de kan give dig Svar! Og hvordan er det med Spejderloven? Er du lydig, frejdig, sand og ren?

Et Løfte fast os binder! Saadan synger vi, og saadan bør det være!

Kolthoff.

Fra Hovedkvarteret

★ Der stilles stadig større og større Krav til de Mænd, som har Ansvaret for det daglige Arbejde med at forberede Kopslejren ved Sønderborg, som bliver omtrent tre Gange saa stor som den sidste Kopslejr, der var ved Hjortekær i 1935 med omkring 3000 Deltagere.

For at aflaste Korpsssekretær Palle Zehngraff, der er Sekretær for Korpsslejrudvalget, har to af Hovedbestyrelsens Medlemmer, nemlig Kommune-lærer Tage Kampmann og Kommunelærer Alfred Larsen, lovet at overtage det praktiske Arbejde med Redaktion af Spejderbladet VÆBNEREN i Ti-den indtil Kopslejren. Vi siger paa Forhaand Tak for Hjælpen og ønsker dem Held og Lykke til.

★ Fristen for Indmeldelse til Korpsets tre Førerstævner i de to første Paaskedage er forlængst udløbet, men vi gengiver alligevel Programmet, der er ens for Stævnerne i Haslev, i Hoptrup og i Hadsten:

Onsdag Aften: Frit Samvær. Aftenandagt.

Skærtorsdag: Kl. 9,00; Instruktiv Bibeltime. Kl. 10,00: Foredrag: Dreng og Drengetyper. Kl. 11,30: »Vi mødes i Sønderborglejr!« Kl. 12,00: Mid-dagsmad. Kl. 14,00: Almen Orientering i aktuelle Korpsspørgsmaal. Kl. 16,00: Altergangsgudstjeneste. Kl. 18,00: Aftensmad. Kl. 20,00: Festsaften.

Langfredag: Kl. 10,00: Gudstjeneste. Kl. 12,00: Middagsmad. Kl. 14,00: Instruktion i Grupper for Flok-, Trop- og RS-Førere: Plan i Arbejdet. Kl. 16,00: Foredrag: Naar Grundsten lægges.

★ Den første nordiske KFUM-Spejderkonference afholdtes efter Indbydelse af Finlands KFUM's Scoutförbund i Helsingfors i Dagene Søndag den 24. og Mandag den 25. Marts, som er Maria Bebudelsesdag og helligholdes i Finland.

Norges KFUM-Spejdere var ved denne Lejlighed repræsenteret af Di-striktssekretær Henry Dahl-Johannesen og KFUM's Scoutförbund i Sverige af Distriktssekretær Freddy Thrünning og den nyvalgte Scoutchef, Civilingeniør Kjell Bengtson samt vort Korps af Divisionschef og Medlem af Hovedbestyrelsen, Prokurist P. Knudsen, Hjørring, og Korpsssekretær Palle Zehngraff.

Korpset har modtaget en telegrafisk Hilsen fra Konferencen i Helsing-fors undertegnet af Scoutchef, Lektor Niilo Visapää.

★ Det gyldne Emblemet, som er Kopslejrens Symbol, er desværre forsinket som Følge af nogle Uheld ved Fremstillingen, men vil være færdigt om-kring Midten af April Maaned. Til den Tid vil Korpset overtage uden videfe sende Guldhornet til alle de af Korpsets Grupper, som har købt Kops-lejrens Sparebog.

★ Kopslejrudvalget har opfordret en lang Række fremtrædende Mænd fra Sønderborg By og Omegn til at indtræde som Medlemmer af en lokal Komité med det Formaal at knytte Forbindelse mellem By og Lejr. Sønder-borg Komiteen, der allerede har været samlet to Gange, bestaar af følgende:

Borgmester, Folketingsmand Anders Andersen, Turistchef H. Beck, Gar-nisonskommandant, Oberstløjtnant K. T. Gebecke, Direktør Sv. O. Hansen, Stadsingeniør, Civilingeniør A. Holm-Petersen, Rektor A. Egebjerg Jensen, Dritsbestyrer, Civilingeniør P. Munck Jørgensen, Sognepræst J. N. J. Mad-sen, fhv. Borgmester, Bankdirektør H. Nielsen, Direktør H. Petersen, Lærer M. Petersen, Kredslæge M. Sebbesen, Politimester E. L. S. Sundorph, Stats-skovridder A. Wanscher samt Regnskabschef Sv. A. Hellesen og Korpsssekre-tær Palle Zehngraff.

★ Korpsets RS-Ledelse indbyder til tre Landsdelsstævner for Ridderspej-dere. Stævnerne afholdes Søndag den 12. Maj i Roskilde, Fredericia og Vi-borg og ledes af henholdsvis Adjunkt Dan Laursen, Korpsssekretær Palle Zehngraff og Korpsssekretær Erik Birkler. Særlig Indbydelse udsendes fra Korpsskontoret.

★ Den københavnske Ulvedag bliver i Aar Søndag den 12. Maj. Der stilles Kl. 9,00 ved Kingokirken, og Turen gaar med Slangrupbanen til Hare-skoven, hvor den store Fejde begynder. Ulveungerne er tilbage paa Nørre-borg omkring Kl. 16,30. Nærmere Meddelelse udsendes til Flokførerne.

★ Giltwellkursus Nr. 11 for Ulveførere afholdes ved Aarhus i Tiden fra Mandag den 22. til Lørdag den 27. Juli 1946 under Ledelse af AL, Kom-munelærer Kai Hansen. Ansøgning om Deltagelse indsendes gennem Divi-sionschefen og skal være Korpsskontoret i Hænde senest Onsdag den 5. Juni. Blanketter til Ansøgning kan faas paa Korpsskontoret. ZEFF.

Mellem os sagt

Kopslejren sætter sit Præg paa Korpssarbejdet i Dag, og jo nærmere vi kommer Lejren, desto mere travlt faar vore to Korpsssekretærer og vort Korpsskontor. For at aflaste Palle Zehngraff for Arbejdet med VÆBNEREN vil de kommende Numre blive redigeret af de HB-Medlemmer, Kommunelæ-rerne Tage Kampmann og Alfr. Larsen.

★

DYBBØL har en egen Klang i Sønderjydernes Hjerter — ja vel, hos alle Danske. En af Da-gene i Kopslejrene skal vi paa Besøg paa Dybbøl, saa du bør læse GAMLE KRONHJORTS Ar-tikel paa Side 78 om denne hi-storiske Plet.

★

UNDER KANONERNES TOR-DEN hedder en Fortælling, som tidligere Forbundssekretær i FDF, Erik Petersen, har skrevet sammen med flere lignende i Bogen, De gav ikke op, udgivet af DMS (Det danske Missions-selskab). Læs den, og du maa indrømme, at en Missionærs Liv ofte kan være yderst spæn-dende.

★

Sidste Nyt om Kopslejren finder du paa Midtersiderne, hvor du bl. a. vil finde Pro-grammet for Dagene dernede — ganske vist kun i store Træk.

★

Set. Georgsdag, den 23. April, skal du sikkert sammen med dine Kammerater i Troppen eller Divisionen for at bekræfte dit Spejderløfte. Paa Side 83 finder du et Stykke af BP om de Idealer, der ogsaa skulde præge vor Tids Riddere, Spej-derne.

★

Løsning paa Patruljeopgaven fra sidste Nr. kommer i næste Nummer.

★

ZULUKAFFEREN paa Forsi-den af VÆBNEREN er tegnet af Tegneren Poul Eikers. Teg-ningen til Andagten paa næste Side er tegnet af Tegneren Ebbe Fog.

★

Signalhornmarcher vil der nok blive Brug for i Kopslej-ren, hvorfor vi Side 89 bringer 3 af Børge Foltmann.

jal.

★ Jesus lever.

Paasken fortæller os om Jesu Opstandelse; og Opstandelsen betyder eet eneste: *Jesus lever!*

Alle andre glider før eller siden over i Fortiden, til det, der *har* været. Det gør du og jeg en Gang. Det gør ogsaa alle de, der nu er store Navne, selv om nogle af dem nok vil huskes i mange Aar frem over. Det kender vi jo da fra vor egen Historie, Niels Ebbesen f. Eks., eller »Flamme«, »Citronen«, Christian Ulrik Hansen og hvad de nu hedder alle de unge Helte fra vor foreløbig sidste Frihedskamp. Deres Navne lever; men selv er de døde. De hører Fortiden til.

Jesus lever. Det er Nutid. Det var det den Paaskemorgen, da Englen væltede Stenen bort fra Klippehulen, hvori Jesu Venner Langfredag Aften havde

begravet ham, efter at de havde taget hans døde Legeme ned fra Korset. De kom til Graven for at mindes og for at sørge over ham, de havde mistet, og saa fandt de hans Grav aaben og tom. »Han er opstanden,« sagde Englen, som sad der. Derfor er det ogsaa i Dag Nutid, at Jesus lever. Jesu Opstandelse betyder nemlig, at Døden har fundet sin Overmand i ham. Vi derimod maa stadig bøje os for Dødens Magt. Vi har aldrig oplevet at komme ud til en Grav paa Kirkegaarden og finde Graven tom. Men vore Nederlag kan da aldrig bortforklare Jesu Sejr. Det vilde være lige saa taabeligt, som om vi 5. Maj 1945 havde benægtet Kendsgerningerne med Tanken paa 9. April 1940.

At Jesus lever, det betyder, at han er stærkere end de tre stærkeste onde Magter i vort Liv: Synd og Død og

Djævel. Overfor dem bliver vi de smaa. Men netop derfor tilbyder Jesus os, at vi imod dem skal slutte Forsvarspagt med ham, for at vi ved hans Kraft skal faa Sejr over dem, saadan som han har faaet. Den Pagt blev sluttet i Daaben. Paa vor Konfirmationsdag blev den bekræftet. Hver Gang vi beder i Jesu Navn, er det den, vi holder os til. Naar vi læser i vor Bibel, bliver hans Ord kærlige Advarsler og gode Raad fra en, der selv kender Kampens Vilkaar. Ved Nadverbordet styrker han os med sin Kraft til fortsat Strid.

Men Forudsætningen for, at det kan ske, er at Jesus for dig ikke er en død Mand, heller ikke blot et skønt Minde om en, der en Gang har levet, men at han er: *din levende Frelser.*

Ingvard Jensen.

Korpslejrens Omegn: Dybbøl.

Dybbøls Kam som Thyras Led, blev vor Helligdom.

For 82 Aar siden, den 18. April 1864, Kl. 10,00 faldt det sidste tyske Kanon-skud mod vore Stillingen paa Dybbøl Banke; faa Sekunder efter lød de sidste Granatsprængninger. I Løbet af seks Timer havde Fjenden sendt 3700 Granater over os, men nu blev der en bedøvende Stilhed; dog nej, en Lærke hang oppe i Luften og slog ganske ubekymret sine Triller.

Og saa hørtes Kommandoraabene i de tyske Løbegrave, og der blev et Kapløb mellem de stormende Tyskere og vore Folk, der havde været nødt til at trække sig ud af de sønderskudte Skanser.

37,000 Tyskere blev sat ind mod vore 10,000 Mand, og ingen af vore Soldater nærrede nogen Tvivl om, at Nederlaget var os vist, men alligevel kæmpede de med en saadan beslutsom Sejghed, at det aftvang vore Modstandere Agtelse.

I 8 Uger havde Belejringen af Dybbølskanserne staaet paa, og den tyske Overkommando havde en saadan Respekt for den danske Soldat, at den meget tidligt besluttede sig til i væsentlig Grad at anvende Kanonen og Spaden imod os. 5. April forsøgte de et Stormangreb, men blev sendt hjem igen, og saa skulde vi gøres mere ved, at der rettedes en efter den Tids Begreber uanet Trommeild mod os. I Løbet af disse 8 Uger hagtede ca. 78,000 Granater ned over de danske Stillinger, paa enkelte Dage endda mere end 7000, men vi holdt ud og var altid vaagne og kampklar.

Vor Konge, den ridderlige og tapre Christian den Niende, havde selv en Nat været paa Inspektion i Skanserne; et Sted kom han i Stillingen, uden at Mandskabet vidste, hvem han var. Han stillede sig op et Sted for at se paa Arbejdets Gang, men lagde saa Mærke til, at Officererne begyndte at blive urolige, og hviske sammen, og saa forstod han, hvad der var paa Færde: Tyskerne havde for Vane om Natten at sende en Granat af Sted med ganske bestemte Mellemrum, saa vi vidste præcist, hvornaar den slog ned hos os. Og nu ventedes en saadan Granat, hvad Øjeblik det skulde være.

Ganske upaavirket af denne Viden lod Kongen Officererne være bekymrede; han gav sig god Tid, inden han gik igen. Faa Øjeblikke efter, at han havde forladt Skansen, slog den ventede Granat ned paa det Sted, Kongen lige havde forladt.

Klokken 10 faldt det sidste Kanon-skud mod Dybbølstillingen, og mærkeligt nok afsendte Kongen netop i de

Den sidste faldnes Grav fra Krigen 1864.

samme Øjeblikke dette Telegram til vor Overkommando: »Gud være med min tapre Hær! Sig den, at min Tanke følger den.«

Her er det umuligt at fortælle om de Heltebedrifter, der blev udført af vore Soldater, og Officererne var ikke de ringeste. Vi led uforholdsmæssigt stort Tab af vore Befalingsmænd, fordi de ofte prøvede at dække de meniges Tilbagetog ved, at de, skønt saarede, alligevel fortsatte Kampen det længst mulige, eller de var stadig i Spidsen, naar det gjaldt Angrebet.

Der er heller ikke Plads til at skildre, hvordan vore Skanser laa; men du bør gaa ind paa Museet i Sønderborg Slot og sætte dig ind i det, før du tager op paa Dybbøl Banke for at studere Slagmarken.

Det var sidste Gang, Dybbøl optraadte i vor Krigshistorie; første Gang var i Trearskrigen, hvor adskillige haarde Kampe blev kæmpet om den; den berømteste blev Kampen den 5. Juni 1848. Det var den Gang, Tyskerne vilde fejre en af deres Smaakongers Fødselsdag ved at kaste os ud af Stillingen og sende os over til Als; men vi tilføjede Fjenden et saa alvorligt Nederlag, at da Grundloven skulde underskrives det følgende Aar, valgte man netop denne Dag for at fejre Sejren paa bedste Maade.

Sidste Gang spurgte jeg dig, om du vilde være med til at synge Grænsens Sang og være med i den Dans, der danser Tyskeriet ud af vort Land. Jeg har ikke et Øjeblik tvivlet paa, at du vil-

de svare Ja; — for at du rigtig kan komme til at gøre det af Hjertens Trang, bør du en Tur op over Dybbøl Banke.

Kom bare i stort Følge og lær de dyre Minder at kende, som flokkes deroppe; men naar du saa har gjort det, kom saa ene Mand og lad dem tale til dig, saa du kan gøre den sønderborgske Havnearbejders Ord til dine, ham der, Dagen før sidste Verdenskrig brød ud, sagde til mig: »Hils derhjemme og sig, at vi er Danske til vor Hjerterod!«

Har du nogensinde hørt om H. P. Hanssen Nørremølle? Jeg skulde bedst tro, du aldrig har det, for han var en af Forgrundsfugerne i Nationalitetskampen mellem Danske og Tyske og ingen Fodbold- eller Boksehelte. Da han var kommet i den Alder, at han skulde tage Valget enten at springe tysk Soldat eller rejse Nord paa, over til Danmark, og blive landflygtig i sin Hjemstavn, var det et fortvivlet Valg for ham; men en Foraarsnat gik han op paa Dybbøl Banke for at lade Minderne tale til sig, den Nat skabtes han til en dansk Høvdingesikkelse.

Den skønneste Dag i Dybbøls Historie blev dog den 11. Juli 1920. Mindst 40,000 Mennesker fyldte Kongeskansen for at være med, da Nordslesvig bragte sig selv tilbage til Danmark.

Lige siden Freden i Prag 1866 havde de dansksindede Sønderjyder ført en utrættelig Kamp for, at Fredens Paragraf 5 kunde blive opfyldt, saa at de paa Grundlag af den frie Selvbe-

Søndersborg Slotsgaard.

stemmelsesret kunde afgøre, at de var Danske, og at de vilde vedblive at være Danske. De holdt fast ved denne Kongs-tanke, urokkeligt og stædigt; en af deres store Høvdingeskikkelser var H. P. Hanssen Nørremølle, som stammer fra en Møllegaard oppe ved Sandbjerg Slot. Han blev Sønderjydernes sidste Rigsdagsmand og deres første danske Minister.

Den nationale Kamp fra tysk Side blev ført ud fra de samme Grundsætninger og ad de samme Linier, som vi kender dem saa godt fra Besættelsestiden; selv om Tyskerne ikke, endnu havde lært sig til den samme Brutaltet, var deres Kampmetoder dog onde nok, især deres Terrormetoder, saadan som de i en særlig Grad bragtes i Anvendelse i den berygtede Köllertid, og som i Afstemningstiden og paa Afstemningsdagen blev bragt i Anvendelse mod de dansksindede Syd for Skelbækken, at det i Virkeligheden er ufatteligt, at den kunde godkendes som en lovlig Afstemning.

Men nu, den 11. Juli 1920, stævnedes altsaa 40,000 Mennesker sammen til den store Fest, hvor den danske Rigsdag hilste Sønderjyderne med Niels Møllers Sang (find den i »De Unge Sangbog«!): »Den gryede omsider, den favre Dag, vi havde i Hu saa længe...«

Amtmand, Grev Schack til Schackenborg ved Møgeltonder overdrog paa Sønderjydernes Vegne Landet til Kongen i en Tale, der begyndte med: »Paa Dybbøl Banke, det dyrebareste Sted. Danmark ejer, hvor Fortid og Nutid fører et Sprog, der stærkere, end Mennesketunge formaar det, vidner om, at Herren har gjort store Ting imod os.« Senere i Talen hentydede han til en

tysk Fest paa Dybbøl i 1914, Halvtredsaaet for Landets Erobring: »Hvem havde turdet haabe dette, da for 6 Aar siden den tyske Dybbølfest skulde overtyde Verden om, at dette Land for Danmark var tabt for bestandigt. Men Festsalutten fra den tyske Flaade fik et grufult Ekko, der rullede gennem Verdenskrigen. Da Kanontordenen forstummede, sang Dybbøllærken atter over Vang (her mindede han altsaa ogsaa om Dybbøllærken fra 18. April 1864). Og saa dansk er dette Land og Folk hernede, at vi til Trods for det vidunderlige, vi oplever, følger: Vort Møde her paa Dybbøl er lige saa naturligt som den Fugls Kvidren, der for

os staar som et Symbol paa det danske Folkesind —.«

Forskellige Gaver blev overrakt Kongen ved denne Lejlighed; en af dem, der gjorde mest Indtryk paa Kong Christian var det sidste Flag, der i 1864 blev strøget i Sønderborg; det overrakte ef en 85-aarig Veteran fra Als, der fremsagde et Vers af Axel Juel: »Danmarks Konge er vor Konge, og i Dag flyver imod dig fra vor Mast dit Riges Flag —.« Da bøjede Kongen sig dybt bevæget og kyssede Flaget.

Og saa er der de berømte Ord, som var daværende Førsteminister, Neergaard, ytrede til de danske Sydslevigere, der var blevet fordømt til at leve videre under tysk Aag: »I skal ikke blive glemt!« Det Ord, som vore Landsmænd Syd for Skelbækken har levet paa som en national Livskilde til denne Dag, og som for os betyder en Forpligtelse til at gøre alt for at faa dem hjem til Danmark, saa de kan faa Lov til engang at leve deres danske Liv i fri Udfoldelse og efter deres Hjerters Tilskyndelse uden Tryk af fremmed Aag.

Siden denne Genforeningsfest har Dybbøl oplevet mange danske Fester, skønne og gribende Fester; hvor var den god, den i Fjor! Men naar du nu i Aar skal være med i den tusindtalige Spejderhær, der vil komme til at sno sig gennem Sønderborg By med flyvende Faner og klingende Spil for maaske at mødes med lige saa mange Tusinder af Danske eller endnu flere deroppe i Kongeskansen paa »Danmarks Dag«, saa haaber jeg, at du vil faa en saadan Oplevelse, at du for Resten af dit Liv vil være med til at danse Tyskeriet ud af Danmarks Land, og Dansen skal maaske nok begynde her paa Dybbøl Banke, men den skal

Broager Kirke og Mindehøjen for de faldne fra Verdenskrigen 1914—18.

fortsætte hjemme paa din Arbejdsplads, og hvor du ellers færdes; det gælder nemlig, at din Grænsevagt skal være vaagagt Virke i Hverdagsdragt.

Men er det ikke mærkeligt, at naar man møder disse store Tanker og Følelser, ih, hvor kan det forekomme ubetydeligt, at Danmarks tredje største Sten, Barstenen, ligger her paa Dybbøl Banke; den vejer ellers sine 130 Tons. Men det vil du tit komme til at opleve, at disse Ting, som vi kan tage og føle paa, det, som man kalder Realiteter, de bliver til Lilleputter i Mødet med de høje Idealer, for »Kraften i alt det store og ædle er deres, der byder Skæbnen Trods«, det vidner den dansk-nationale Kamp Nord og Syd for Skelbækken om!

Dybbøl Mølle.

Sønderrjylland.

En Patruljefører har sendt os følgende Digt, inspireret af, at Korpslejren skal ligge i disse minderige Egne:

Spejderbror, hør Luren gjalder, Guldhorn glimter højt i Sky
Sønderrjyllands Skove kalder dig i Friheds Morgengry;
Dybbøl Mølle stolt sig hæver over Fædres Heltegrav,
Thyras muldne Volde strækker sig fra Hav til Hav.

Thyras Vold er overskredet, Skarer vælger frem fra Syd,
over Sønderrjyllands Skove ruger Taagen tæt og tyk;
Slesvigs Mænd og Kvinder spejder imod Daners Bo:
»Broder, hvor er Hjælpen henne, blev du Løftet tro?»

Spejderbror, vi Kæden slutter fast om Slesvigs dyre Jord,
Thyras Vold skal atter danne Grænse i vort høje Nord;
slut nu op om Slesvigs Fane, strid en Kamp for Danskheds Rod,
Lurens Toner os skal mane frem til Strid med Ungdoms Mod.

Stormfod Inka.

ADD-Lommebogens Præmiefordeling.

Ved Udtrækningen mellem de rigtige Løsninger paa ADD-Lommebogens Præmierebus 1946 blev følgende Vindere af de udlovede Præmier:

1. *Et Stk. Jamboree-Tornyster, Et Sæt Tallerkener, Et Spisebestik, Et Soveposeovertræk m. Lynlaas:* Markil Gregersen, Koldby pr. Hørdum, Thy.
2. *Et Tomandskogesæt:* Leif Bech Olsen, Jyllingevej 151, Rødovre pr. Vanløse.
3. *En Feltflaske:* Jørgen Pedersen, Barberforretningen, Tørring St.
4. *En Birmakniv:* Ejler Nejsum Kristensen, St. Nejsum, Østervraa, Vends.
5. *Et Spisebestik i Pose:* John Petersen, Langelands Plads 1, I, F.
Et Aarsabonnement paa »Danske Dreng« eller »Væbneren« efter frit Valg:
6. Thomas R. Hansen, Jørgensby, Agerskov.
7. Andreas Jacobsen, Stribvejen 44, Middelfart.
8. Anker Due, Oehlschlægersgade 8, Slagelse.
9. Søren Richardt Albrechtsen, Sejrup, Thyregod St.
10. Ib Brammer Jensen, Bredgade 54, Ikast.
11. Knud Thomsen, Fredensgade 3, Langaa.
12. Erling Østergaard, Sejrup pr. Vesterlund St.
13. Jørgen Falke Møller, Ansgarsvej 28, Fredericia.
14. Hans Thomsen, 2. Pøgeklasse FDF, Kalundborg.
15. Poul Rauer, Sundvej 1, I, Horsens.
16. Frede Jensen, Julemærkehjemmet, Hobro.
17. Preben Lauritsen, Sjællandsgade 4, Viborg.
18. Erik Arendtsen, Nørreallé 64, Aarhus.
19. Niels Kristian Mortensen, Sdr. Vium St., Jylland.
20. Forstaander S. Magelund, Kildebjerg, Stouby.
21. Henry Christensen, Gøttrup Sten pr. Fjerritslev.
22. Ole Gais Johansen, Solsortevej 35, Fjerritslev.
23. Jørgen Heinø, Nørregade 22, Rønne.
24. Holger Jensen, Jens Th. Jensen, Ustrup pr. Marstrup, Sdrj.
25. Svend-Aage Rasmussen, Landrupsgård pr. Taulov.

Præmierne er sendt direkte til Vinderne.

Under Kanonernes Torden.

Kanontordenen rullede hen over Jalufloden, mens Luften sønderflængedes af de mange Eksplosioner fra den brændende Grænseby, *Antung*. Byen var snart lagt helt i Ruiner, og hvert Øjeblik kunde man vente Japanernes Stormangreb over Floden, naar de forsøgte at danne sig Brohoveder paa den russiske *Antung-Side*.

Paa Sølvskobjerget i Byens Udkant havde en russisk Troppestykke slaaet sig ned for at forsvare det store Sprængstofdepot, som de japanske Kanoner paa den anden Side Floden efterhaanden havde faaet et godt Øje til. Hvert Øjeblik eksploderede Granaterne omkring Depotet, og Sprængstykkerne fløj hen over Naboejendommen, den danske Missionsstation.

Herinde sad den stoute Jyde, *Johannes August Vyff*. Efter at have faaet sendt sin Kone og Dreng af Sted til mindre truede Egne, var han roligt blevet paa sin Post for at redde, hvad der midt under Krigen mellem Russerne og Japanerne kunde reddes af Missionens Ejendele.

Mens Projektilerne hvinede hen over Huset, og *Antung By* brændte ved Foden af Sølvskobjerget, sad den danske Missionær ganske roligt og uanfægtet inde i sin Stue og — syede paa sin Kones Symaskine.

Det var unægteligt en mærkelig Beskæftigelse paa et saa livsfarligt Sted, men Vyff ønskede intet. Han passede sin Symaskine, hvis Naal hastigt fo'r op og ned over de røde og hvide Tøjstrimler for at sammenføje dem til eet Hele.

Pludselig lød et aldeles øresønderrivende Brag. Huset rystede, Dørene sprang op, og et Ildhav flammede op og farvede Himlen rød. Først da forlod Danskeren sin Symaskine. I Spring satte han ud i Gaarden for at undersøge, om Missionsstationen var ramt. Det var den heldigvis ikke. Men Japanerne havde ramt det russiske Ammunitionsdepot i Naboejendommen, og Gnister og Sprængstykker fra Eksplosionsbranden havde antændt et lille Skur bag Huset. I en Fart var Vyff og hans Medhjælpere i Gang med at slukke Branden, og som ved et Under skete der ikke anden Skade paa »Det danske Missionsselskabs Hus».

Næppe var Branden slukket, før Vyff kastede et Blik ned over Jalufloden. I det tætte Røgtæppe, som drev hen over Vandet fra den brændende By, skimtede han Japanerne, der i Baade var ved at sætte over Floden for at fortrænge Russerne ved et rask Stormangreb.

Saa ventede han heller ikke længere. I Løb satte han igen ind i Huset og kastede sig over Symaskinen. Hjulet snurrede, og Naalen fo'r op og ned.

Da Japanerne stormede op ad Sølvskobjerget, var den jydsk Missionær færdig med sit Arbejde. Vurderende holdt han sit Værk ud fra sig. Det kunde unægteligt have været finere Arbejde, men det gik da an.

Der lød Raab fra Foden af Bjerget. Japanerne kom.

Vyff greb sit Værk og styrtede ud af Huset. Han naaede det i sidste Øjeblik. Endnu inden de angribende var kommet helt op i Nærheden af Missionsstationen, stod den kraftige Jyde henne ved Flagstangen. Sindigt gjorde han Flaglinen klar, og i næste Øjeblik gled Dannebrog op. Vinden tog fat i den rød-hvide Dug, og Korsbanneret foldede sig ud og fortalte de fremstormende Soldater, at her var en dansk Missionsstation, som skulde skaanes.

Mens Japanerne trængte videre op over Bjerget, stod Johannes Vyff betaget og betragtede sit lille, hjemmelavede Dannebrogflag. Nogle sammenflickede Klude var det, men trods det havde dette Jordens ældste Flag holdt Soldaterne borte. Missionsstationen blev helt skaanet.

Og siden blev der heller ikke paa nogen Maade øvet Hærværk mod de danske Bygninger af de japanske Besættelsestropper.

*

sere trak sig længere ind i Landet, og Faren var overstaet paa Sølvskobjerget, gik Missionær Vyff stille ind i sit Hjem igen. Her knælede han ned og

Da de kæmpende Russere og Kine sendte en hjertelig Tak op til Gud.

Hen paa Aftenen, da Vyff havde skrevet til sin Kone og havde berettet om Dagens Kampe og Oplevelser, sad han ved sit Skrivebord og faldt i Staver. Med den kraftige Hage støttet i Haanden sad han og gennemlevede i Tankerne de mange Oplevelser, som Aarene i Østen havde bragt med sig for ham og hans.

I Dag havde Kanonerne tordnet over Hovedet paa ham. Det var ikke første Gang. Urolige havde Aarene i Kina været. Men gennem alt dette havde Gud været med ham og hans Familie.

*

En lykkelig Tid havde det været for Vyff og hans unge Hustru, da de i 1898 kunde slaa sig ned i Siuyen for at begynde et helt nyt Arbejde i denne By for »Det danske Missionsselskab».

Med Energi tog de fat. Men Arbejdsfreden varede kun to Aar. Saa nærmede Uvejret sig med stærke Skridt. Myrdende og plyndrende drog store Skarer af Kinesere gennem Landet for at udrydde alle Europæere. Ingen blev skaanet, saa da Bokserne, som de kaldtes, nærmede sig Byen, var der kun een Ting at gøre: Alle Europæere maatte flygte. Men det var ingen let Sag at komme af Sted, for hvor skulde de faa et Køretøj fra? Det lykkedes dog Vyffs trofaste, kinesiske Tjener, *Lao Kowa*, at faa fat i en gammel, tohjulet Kineservogn. Under Kalechen paa det

tunge, umagelige Stel tog det unge Missionærpar og deres Tjener Plads, og Flugten begyndte.

Nogen behagelig Tur var det ikke. De to store Hjul bumpede ustandseligt ned i Vejenes dybe Huller, men til sidst var dog de 150 km tilbagelagt og Jernbanestationen naaet. I en Godsvogn i det allersidste Tog, der overhovedet gik, slap de ind til Fæstningsbyen *Port Arthur*. Bedrøvelig var Afskeden paa Stationen med Lao Kowa. Han vilde Russerne nemlig ikke have med i Toget, da der var meget ringe Plads, og da hans Liv ikke var i Fare. Nogle Dage efter dukkede Lao Kowa imidlertid op i *Port Arthur*. Til Fods havde han vandret den 325 km lange Vej for igen at kunne tjene sin elskede, danske Husbond.

Godt var det, at Missionærfamilien naaede bort fra Siuyen. for da Bokserne kort efter stormede ind i Byen, plyndrede de fuldstændigt Missionsstationen.

Bokseropstandens urolige Dage hørte dog ret hurtigt op, og med frisk Arbejdsmod drog Vyff nu til *Antung* for at grundlægge et nyt Missionsarbejde i denne By paa Grænsen mellem Korea og Manchuriet, hvor Russerne dengang havde Herredømmet.

Men der skulde komme mange Vanskeligheder, før dette Arbejde kom rigtigt i Gang. Ene stod han derude midt i en Befolkning, som ikke var alt for velvillig stemt overfor de nye Europæere og deres Arbejde. Til at begynde med vilde ingen sælge en Byggegrund til Missionsstationen, men endelig efter lang Ventetid gik Byraadet med til at stille en Grund til Raadighed. Noget skuffet var Vyff ganske vist, da han saa, at Grunden slet ikke laa i selve Byen, men helt i Udkanten — oppe paa Sølvskobjerget. Aaret efter forstod Missionærerne dog, at det sikkert var Gud, der havde lagt den Sag til Rette for dem. Mens Stormfloden kom susende og rev en Del af *Antung* By bort under de store Oversvømmelser, laa Missionsstationen sikkert og solidt paa Klippegrund.

Da Missionsstationen var færdigbygget, kunde Vyff hente sin Kone i *Port Arthur* og føre hende til deres nye Hjem.

Mens Djunken langsomt arbejdede sig op ad Floden mod *Antung*, stod Vyff i Forstavn og udpegede de forskellige Steder for sin Kone. Højt over Byen hævdede Missionsstationen sig tydeligt. Glad og stolt satte Danskeren Foden paa *Antungs* Jord, og med sin Søn i Favnen løb han op ad Bjerget til deres fremtidige Hjem. Nu skulde Arbejdsdagen for Alvor begynde.

Men igen kom der Forhindringer. Næste Dag var Koleraen brudt ud i Byen, og ude i Familiens Køkken laa Kinesertjeneren og svævede mellem Liv og Død. Vyff gav imidlertid ikke op.

Som ægte Pionér gik han rundt i *Antung* By og prædikede paa Gaderne samtidig med, at han plejede de syge. Arbejdet gik fremad. Kineserne begyndte at lytte til den mærkelige Dansker, der var kommet den lange Vej fra sit fjerne Fædreland for at fortælle dem om de Kristnes store Gud og hans Søn, Jesus Kristus.

Arbejdet gik fremad, men igen varede Freden kun to Aar. Russerne og Japanerne kunde ikke enes længere. Krigen brød ud, og i største Hast maatte Vyff have sin Familie bort fra *Antung*.

Paany begyndte Flugten paa de opkørte, bundløse Veje i den tohjulede Kineserkærre. Dagen lang skrumpede de af Sted, og hen under Aften maatte de ty ind i en Bondegård for at overnatte. Megen Plads var der ikke i den lille Stue, hvor Hund og Kat og Høns og Grise ogsaa holdt til. Nogen behagelig Atmosfære gav disse mange Beboere ikke i Stuen, der tilmed var fyldt med Røg og kun oplystes dunkelt af en enlig Oliepraas. Ind igennem Papirusruderne trængte Lydene fra de andre Husdyr, saa det var ikke helt let at falde i Søvn. da Missionærerne sammen med hele Kineserfamilien var blevet bragt til Køjs ovenpaa »Kang'en«. Men behageligt varmt var der om Aftenen paa dette Sengested. Kineserne bygger nemlig vandrette Røgkanaler gennem Stuerne fra deres Ildsteder, og »Kang'en« dannes simpelthen af disse vandrette Skorstene. Her opholder alle Husets Beboere sig om Dagen og sover der om Natten. Dejlig behageligt var der om Aftenen paa de varme Sten, inden Ilden endnu var gaaet ud, saa trods de fremmede Lyde slumrede hele Huset snart blideligt.

Brat blev Sønnen afbrudt. Kløkken to om Natten hørtes rasende Hundegøen efterfulgt af haarde Knoers Slag paa Porten. Udenfor stod to unge, russiske Officerer, som var sendt hen for at undersøge, hvem de to Udlændinge var.

Passene var dog i Orden, saa næste Dag kunde Flugten fortsættes.

Den Dag naaede de i Sikkerhed, men saa snart Vyff havde set sin Kone og Barnet godt anbragt, vendte han tilbage til *Antung* for at være paa sin Post. Og han naaede ogsaa at redde Missionsstationen, takket være det hjemmelavede Dannebrogssflag.

*

Arbejdet voksede, men det blev efterhaanden umuligt for Vyff og hans faa Medarbejdere at overkomme det hele. Der maatte skaffes Hjælpere. Men hvordan?

Saa tog Vyff fat paa egen Haand. Han var nemlig ikke selv i Tvivl om, hvad der burde gøres. En Skole kunde efter hans Mening redde Sagen.

Med lidt Støtte fra de kristne Ki-

nesere i *Antung* købte Danskeren et Stykke Jord i Bjergdalen *Pitsaikow*, godt 7 km udenfor *Antung*. Øde og golde Bjergskraaninger var det, men Vyff var selv gammel Gartner, og snart begyndte det at gro under hans Hænder derude i den tavse »Brændehuggerdalen«, som Stedet hedder paa Dansk.

Og Arbejdet udvikledes derude i Dalen. Mange Vanskeligheder maatte ganske vist overvindes. Penge var det tit meget smaat med. Da Missionær Vyff engang skulde hjem til Danmark paa Orlov over Amerika, bad han en anden dansk Missionær, *Emil Jensen*, lede Skolen, mens han var borte. Ved Afrejsen gav Vyff den nye, midlertidige Leder Nøglen til Pengekassen. men *Emil Jensen* blev unægteligt lidt betænkelig, da han aabnede Kassen og fandt, at der kun var 3 Kroner tilbage. Heldigvis kom der snart Forstærkning, for Vyff havde paa sin Rejse blandt Venner i Amerika indsamlet Penge til sin Skole og sendt dem af Sted til *Antung*.

Værre var det næsten, at selve Skolearbejdet en Overgang ikke gik saa godt. Det kneb med Disciplinen blandt Eleverne. Saa galt var det, at Vyff var ved at opgive det hele. En Dag talte han derfor alvorligt med Skoledirektoren om Sagerne, og derefter gik han bort og overlod dem til sig selv. Der var et Par af Eleverne, som fortrød, hvad de havde gjort, og de listede derfor afsted for at finde Missionæren og tale med ham igen.

Og de fandt ham.

Nede bag nogle Buske laa Vyff paa Knæ og bad til Gud for Skolen og Eleverne. Det Syn glemte de Drengene aldrig.

Skolearbejdet kom efterhaanden ind i det helt rigtige Spor, og det gav fine Resultater. Mange Uroligheder var der rundt om forskellige Steder i Kina, mens Skolen i Brændehuggerdalen voksede sig stor og god. Revolutionen fejede hen over Landet, den nationale Bevægelse satte alle Sind i Oprør, og til sidst besatte Japanerne Manchuriet og blev ogsaa Herre i *Antung*.

*

Det skulde aldrig lykkes Vyff at faa en fredelig Alderdom herhjemme i Danmark. I 1932 blev han hurtigt revet bort af en uheldig Sygdom.

Under stor Højtidelighed begravede hans kinesiske Venner ham derude paa *Antung Kirkegaard*, — og ude i Haven ved Skolen i Brændehuggerdalen rejste de et Mindesmærke for den danske Pioner, som under Kanonerens Torden banede nye Veje for den danske Mission til Hjælp for Kinas Folk.

Nu larmer Kanonerne igen over Kinas Jord. Men stadig kaldes der paa helhjertede, danske Kristne til at gaa ud med Evangeliet til Kinas Millioner.

Erik Petersen.

SCT. GEORGS DAG 1946

Baden-Powell fortæller om:

I Riddertidens stolte Dage maatte det have været et flot Syn at se en af disse staalklædte Riddere komme ridende gennem de mørkegrønne Skove i sin skinnende Rustning og med Skjold og Lanse og vajende Fjer, medens han førte sin fyrige Stridshest, som med største Lethed bar sin Rytter. Og tæt ved Siden af ham red Væbneren, en Yngling, Ridderens Følgesvend og trofaste Kammerat, som engang selv skulde blive Ridder. Bag dem red Hirten, en Patrulje væbnede Mænd, stolte og modige Krigere, som var rede til at følge deres Ridder lige til Dødens Porte — om det behøvedes. De var de gamle frie Adelsmænd, som ved deres Mod og deres varme Hengivenhed for deres Ridder vandt saa mangen en stolt Sejr.

I Fredstid, naar man ikke behøvede at slaas, plejede Ridderne daglig at ride omkring for at se efter, om de kunde gøre nogen, som trængte til Hjælp, en Tjeneste, og specielt om han kunde hjælpe Kvinder eller Børn, som var i Nød. Naar han var optaget paa

denne Maade, kaldtes han en »vandrende Ridder«. Hans Følge arbejder selvfølgelig paa samme Maade som Føreren, og en Væbner var altid rede til at række den, som var i Nød, sin stærke, udrakte Haand. De gamle Riddere var Landets Patruljeførere, og Krigerne var Spejdere, Patruljeførerne og Spejderne ligner meget Ridderne og deres Hird, især naar de sætter deres Ære i altid efter bedste Evne at hjælpe dem, som har det ondt og trænger til Hjælp. Deres Valgsprog er »Vær beredt« til at gøre dette, og de gamle Riddere havde et lignende Valgsprog: »Vær altid rede«.

Riddernes Love lød saaledes:

»Vær altid rede, med Rustningen paa, undtagen om Natten, naar de hviler.

Beskyt de fattige og hjælp dem, som ikke kan forsvare sig selv.

Gør aldrig noget, som kan skade eller krænke nogen.

Vær beredt til at kæmpe for Landets Forsvar.

Hvad du end er optaget af, søg at vinde Hæder og Ry ved Ærlighed.

Bryd aldrig dit Løfte.

Sæt Livet i Pant, naar det gælder Livets Ære.

Hellere dø med Hæder end leve med Skam.

Ridderskabet kræver, at Ynglingen skal øves op i at udføre det mest anstrengende og ringeagtede Arbejde med Tilfredshed og godt Humør og gøre andre en Tjeneste.«

Dette er de første Love, som Ridderne vedtog, og som danner Forbilledet for vor Tids Spejderlov.

En Ridder (eller Spejder) er altid en Gentleman. Mange Mennesker tror vist, at en Gentleman maa have en god Slump Penge. Men det er ikke Pengene, som skaber en Gentleman. En Gentleman er en Ridder, som i al sin Virke praktiserer Spejderloven.

Vi har saaledes meget at lære af Datidens Riddere, og lad os derfor høre efter B.P.s Formaninger og søge at stræbe efter at blive værdige til at blive Nutidens Riddere.

Tænk ogsaa paa dette, naar du paa Sankt Georgs Dag bekræfter dit Spejderløfte!

VI MØDES I SØN

Sparebøgerne.

Nu er der knap 3 Maaneder, til Korpsejren begynder, og hver eneste Spejder i Korpset har allerede i nogen Tid sparet sammen til Lejren enten ved Køb af Sparemærker eller i private Sparebøsser (hm!). De sidste er forøvrigt de fleste, for endnu er der kun bestilt ca. 4000 Sparebøger, og der er over dobbelt saa mange Spejdere.

Programmet.

I Rammen kan du læse Programmet for Lejren, og, som du ser, har hver Dag sit Navn efter den Begivenhed, der særligt præger Dagen. Det er nemlig saadan, at hver Dag har een Hovedbegivenhed, og derudover er der en Del Tid til fri Raadighed for Troppene. Man kan tage paa Udflugt, gaa i Vandet, invitere Gæster paa Besøg i sin Trops Lejr o. s. v. En Korpsejre indeholder meget andet end det, der staar paa Tryk, men det kan ikke beskrives, det skal opleves. Spørg blot gamle Korpsejreveteraner om de Begivenheder, de husker bedst. Det er ofte nogle, der slet ikke er omtalt i Programmet. Men

tilbage til Programmet! Hvad ser mest spændende ud? Ja, det er vel ikke let at blive enige om, men mon ikke Øvelsen er den Begivenhed, der omfattes med mest Interesse. Der skal være stor Øvelse (Rygter har sagt noget andet, men man skal — som bekendt — ikke tro paa Rygter), og det bliver en Øvelse, hvor alle kommer i Gang paa een Gang, og hvor hver enkelts Indsats har Betydning for Resultatet, — men for øvrigt er min Mund lukket med syv Segl. Blot een Ting til om Øvelsen: Kampenheden er Divisionen, men Arbejdsenheden er selvfølgelig Patruljen.

Udenlandske Spejdere.

Som tidligere nævnt kommer der mange udenlandske Spejdere som Deltagere i Lejren. Endnu kan vi ikke sige, hvor mange det bliver, men vi regner med ca. 1000. Selvfølgelig kommer der flest Svenskere, men de øvrige skandinaviske Lande bliver ogsaa pænt repræsenteret, og saa kommer der endvidere Spejdere fra Holland, Belgien, Frankrig, England, Skotland, Schweiz og Sydslesvig. Der er ingen Tvivl om,

9.-17

Er Du
endnu ikke
blevet
Sparer?

Badestranden
ved Lejrpladsen.

KORPSLEJRE

Tirsdag d. 9. Juli:	ANK O rer dere pladser
Onsdag d. 10. Juli:	A A B N Lejrens fælles L
Torsdag d. 11. Juli:	D A N M gen Ud fælles, n
Fredag d. 12. Juli:	Ø V E L begynder næste M
Lørdag d. 13. Juli:	K O N K Korpsme Lejrbaal
Søndag d. 14. Juli:	B E S Ø Lejrguds visning
Mandag d. 15. Juli:	K A M M country Aftenen.
Tirsdag d. 16. Juli:	A F S K Aftenen.
Onsdag d. 17. Juli:	H J E M

ES I SØNDERBORG

9.-17. JULI

Hvad ser mest
er vel ikke let
mon ikke Øvel-
der omfattes
skal være stor
et noget andet,
ekendt — ikke
bliver en Øvel-
Gang paa een
elts Indsats har
et, — men for
kket med syv
l om Øvelsen:
onen, men Ar-
gelig Patruljen.

pejdere.

kommer der
jdere som Del-
u kan vi ikke
bliver, men vi
følgelig kom-
men de øvrige
ver ogsaa pænt
ommer der end-
lland, Belgien,
lland, Schweiz
ngen Tvivl om,

at de mange Udlændinge v
Præg paa Lejren, og aller
selvfølgelig alle sammen l
Siden af dem i Lejren. De
til Lejrinspektøren at væ
gud« i denne Sag, og vi m
at netop du kommer til
det helt rigtige Sted.

Change.

Gamle Jamboreedeltage
genkendende til dette Ord
dre sidder ganske uforstaa
er Engelsk og betyder »by
er det mest anvendte Ord
boree, hvor Spejdere væ
dette: »Sesam, luk dig op!
til at erhverve sig alt, l
værd at eje, hvis man — v
— har noget at give igen.
altsaa om at medbringe no
bytte væk, men selvfølgeli
derting.

Pionerlejren.

Mon der er mange and
inspektøren og Pionerleder

KORPSLEJRENS PROGRAM

- Tirsdag d. 9. Juli:** ANKOMST DAG. Grupperne etablerer deres Jejre og indretter deres Lejrpladser efter eget Ønske.
- Onsdag d. 10. Juli:** AABNINGSDAG. Om Formiddagen Lejrens officielle Aabning. Om Aftenen fælles Lejrbaal.
- Torsdag d. 11. Juli:** DANMARKSDAG. Om Eftermiddagen Udflugt til Dybbøl. Om Aftenen fælles, nationalpræget Lejrbaal.
- Fredag d. 12. Juli:** ØVELSESDAG. Om Eftermiddagen begynder den store Øvelse, som varer til næste Morgen.
- Lørdag d. 13. Juli:** KONKURRENCEDAG. Nogle af Korpsmesterskaberne afvikles. Fælles Lejrbaal om Aftenen.
- Søndag d. 14. Juli:** BESØGSDAG. Om Formiddagen Lejrgudstjeneste. Om Eftermiddagen Opvisning og om Aftenen fælles Lejrbaal.
- Mandag d. 15. Juli:** KAMMERATSKABSDAG. Cross-countryløb. Kammeratskabslejrbaal om Aftenen.
- Tirsdag d. 16. Juli:** AFSKEDSDAG. Fælles Lejrbaal om Aftenen.
- Onsdag d. 17. Juli:** HJEMREJSE.

Er Du
endnu ikke
blevet
Sparet?

85 Dage
til
Eventyret
begynder.

destranden
d Lejrpladsen.

DERBORGLEJREN

JULI

at de mange Udlændinge vil sætte deres Præg paa Lejren, og allerhelst vilde vi selvfølgelig alle sammen ligge lige ved Siden af dem i Lejren. Det er overladt til Lejrinspektøren at være »Skæbnegud« i denne Sag, og vi maa saa haabe, at netop du kommer til at ligge paa det helt rigtige Sted.

Change.

Gamle Jamboreedeltagere vil nikke genkendende til dette Ord, og alle andre sidder ganske uforstaaende. Ordet er Engelsk og betyder »bytte«, og det er det mest anvendte Ord paa en Jamboree, hvor Spejdere ved Hjælp af dette: »Sesam, luk dig op!« er i Stand til at erhverve sig alt, hvad der er værd at eje, hvis man — vel at mærke — har noget at give igen. Det gælder altsaa om at medbringe noget, man vil bytte væk, men selvfølgelig kun Spejdderting.

Pionerlejren.

Mon der er mange andre end Lejrinspektøren og Pionerlederen, som rig-

tig har gjort sig klart, hvilket enormt Pionerarbejde der skal udføres, før Lejren? Tænk paa, hvad der skal graves af Latriner (1 til hver 20 Mand), der skal bygges Boder til Is, Chokolade, Sodavand, Posthus, Lejrkontor, Intendanturen m. m., der skal rejses Telte til Stabshjælpere og Stab, der skal bygges Signalmast og Indgangsportal, Lejrpladsen skal stykkes ud til »Byggegrunde« og meget, meget mere. Hvem skal lave alt det, og — hvem skal pille det ned igen? Det skal Ridderspejdere, Førere, som har Tid til det, gamle Spejdere, kort sagt alle, som kan afse Tid til det før og efter Lejren. Derfor, alle hæderkronede Gubber, meld jer til Pionerlejren og Stabshjælperlejren og gør det med godt Humør. Uden jer — ingen Korpslejr!

Vi vil vide mere endnu.

og I skal nok faa mere at vide. De næste Numre af »Væbneren« vil være fyldte til Randen med Korpslejrstof, og vi vil søge at besvare alle de Spørgsmaal, som I stiller jer selv og jeres Førere. Paa Gensyn næste Gang!

NS PROGRAM

ISTDAG. Grupperne etablerer Lejre og indretter deres Lejrter eget Ønske.

NGSDAG. Om Formiddagen officielle Aabning. Om Aftenen Lejrbaal.

ARKSDAG. Om Eftermiddag udflugt til Dybbøl. Om Aftenen Lejrbaal.

ESDAG. Om Eftermiddagen den store Øvelse, som varer til morgen.

JRRENCEDAG. Nogle af trosskaberne afvikles. Fælles Lejrbaal om Aftenen.

SDAG. Om Formiddagen Lejrbaal. Om Eftermiddagen Opvisning. Om Aftenen fælles Lejrbaal.

ERATSKABSDAG. Cross-country. Kammeratskabslejrbaal om Aftenen.

SDSDAG. Fælles Lejrbaal om Aftenen.

EJSE.

*85 Dage
til
Eventyret
begynder.*

GRUPPENS ANSIGT

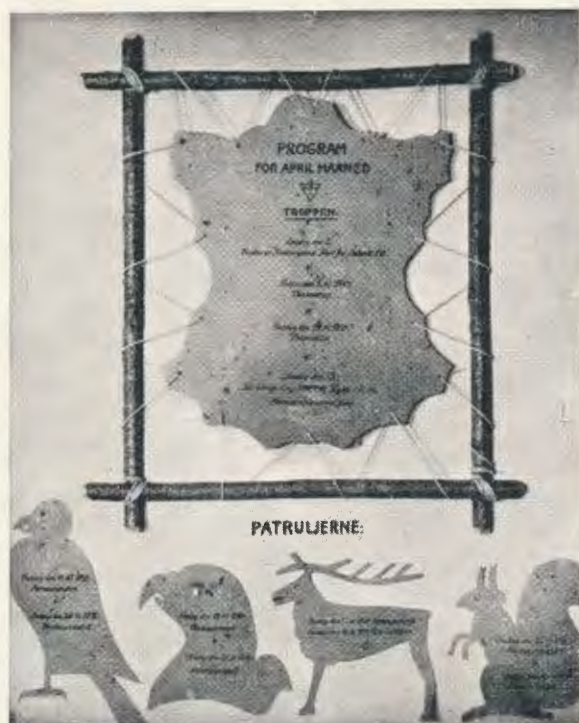
Det er Ansigtet, der i første Omgang giver et Indtryk af den, vi møder, og derfor bør ogsaa den Del af en Gruppes Arbejde, som andre har Lejlighed til at iagttage, være 1. Klasses. Hvordan er det med det Ansigt, der hedder Udhængsskabet i jeres Gruppe? — I har maaske slet ikke noget endda eller sidder den gamle Plakat om at blive grøn Spejder stadig i Skabet? Den har maaske holdt halvaarig og helaarig Fødselsdag. Opslagstavlen behøver ikke at være Førerarbejde, en Spejder der er dygtig til at tegne kan i Samraad med Førerne lave en vældig tiltrækkende Opslagstavle.

Naar man ser, hvad Spejdere kan bedrive af Kunstværker i Patruljens Dagbog, hvor kun Patruljens Medlemmer har Glæde af det, kan man trygt anbefale de bedste af disse Kunstværker til en Opslagstavle uden for Gruppens Lokale. Selv passerer jeg en hver Dag, ofte gaar jeg interesseret hen for at studere sidste nyt, ja, jeg kan simpelt hen ikke lade være. Ofte staar Skoledrengene og drøfter de festlige Opslag — og det var jo bl. a. Plakatens Hensigt.

Opslagstavlen skal ikke alene være en Agitation for at skaffe nye Drenge til Gruppen, men den kan ogsaa være en Huskeseddel for Gruppens Medlemmer og dermed samtidig fortælle andre, hvad der sker i en god Spejdergruppe.

Det vigtigste er dog, at der ikke gror Mos over denne Opslagstavle, men at den ofte udskiftes og fikses op, saa den altid er lige tillokkende og spændende. Her ser du et Par Billeder fra Vinderup Gruppens Opslagstavle, der paa en smuk Maade markerer de forskellige Aarstider, samtidig med at den giver enkelt og god Besked om Foretagender, der skal ske.

Gamle Ugle.

En Fortælling: KUN TIL KORPSLEJR!

Det var en modbydelig Modvind, Kai havde paa Vej hjem fra Patruljemødet. Det peb og hylede alle Vegne fra, og endnu værre var det blevet, da det for et Par Timer siden tog til at sne. Det var vel nok godt, han ikke havde taget Cykel med, saa havde han ogsaa haft den at slæbe paa. Det var nu bedre, dengang han boede i Byen og kunde stikke hen til Patruljelokalet paa 3 Minutter; men Moderen havde ikke haft Raad til at blive boende i den store Lejlighed efter Faderens Død, og saa maatte de flytte langt uden for Byen, hvor de kunde faa en Lejlighed til en overkommelig Pris.

Kai var i rigtig daarligt Humør, og det gjorde det ikke bedre, at han maatte ase mod Vinden. Naar man var rigtig skidt tilpas, var det nu heller ikke rart at gaa alene den lange Vej, for saa arbejdede Tankerne altfor godt med de Ting, man helst vilde glemme; men hvem vilde følge ham hjem i det Vejr, naar der var 4 km frem og 4 tilbage? Han forstod saamænd saa godt sine Patruljekammerater, det vilde han heller ikke have gjort.

Saa nu begyndte den Tankerække igen! Det var mindst 10. Gang, han var begyndt forfra.

Det begyndte den Aften, da det pludselig dundrede paa Døren. Han husker det, som var det i Gaar. Han husker Faderens forstenede Ansigt, da Døren blev brudt op, og 4 store Tyskere brutalt traadte ind og gik lige hen til Far, rev ham op fra Stolen og bad ham følge med. Han huskede Fars Udtryk, da han rakte ham Haanden og sagde: »Farvel, min Dreng, Gud vel-signe dig!« Saa gik de med hans Far. 2 Dage efter blev han ført til København, og 8 Dage efter fik de Besked om, at han var ført til en Koncentrationsleir i Tyskland.

De første Uger var Kai stolt. »Min Far er en Frihedshelt, han er ikke bange for at gøre en Indsats,« sagde han til sig selv. Faderen havde ikke vidst, at Kai var vidende om hans naturlige Togter, men ofte havde Kai ligget i Sengen og hørt Faderen liste sig af Sted ved Tolvtiden og saa atter hørt ham ved Fire-Femtiden, naar han kom hjem. Om Morgen havde Kai saa listet sig til at se i Kosterkabet; der stod Fars store Støvler, fyldt med Mud, og ved Siden af laa det gamle Tøj, lige saa beskidt. Saa beskidt bliver Tøj ikke, naar man gaar oprejst. Nej, han kunde se Faderen for sig, mave sig frem over Markerne til den Kasse med Vaaben, som Englænderne lige havde kastet ned.

Men saa var det altsaa gaaet galt; en eller anden Stikker havde vel angivet ham, og en Aften var de saa kom-

met. Han hører endnu Moderens ry-stende Stemme nævne fire andre Navne og hviske: »Af Sted med dig!« Og Kai var løbet, som han hverken før eller siden havde løbet, og heldigvis naaede han at advare dem alle; der havde ikke været nogle Tyskere der, men de kom, men hvad gjorde det? Da var de alle fire væk, og Dagen efter var de paa Vej til Sverige. Kun Far naaede de at tage.

Den Stoltthed, Kai havde, fortog sig snart og blev til Angst, en knugende Angst, der pludselig en Dag gik over til dyb Fortvivlelse. Det var den Dag, de fik at vide, at Faderen var død. En Maaned efter var han og Moderen flyttet ud i det lille Hus, 4 km fra Byen, og egentlig rørte det ham ikke at tage den Tur flere Gange om Dagen. Det var kun saadanne Aftener som i Aften, hvor han var i daarligt Humør, at det pinte ham at gaa den lange Vej.

Patruljemødet havde heller ikke været noget for ham. Kammeraterne talte kun om Korpslejr og havde brugt hele Aftenen til at lægge Planer. »Hvorfor kommer du ikke med?« havde Kredslægens Ole spurgt; men han tav hurtigt, da han hørte Kais mutte Nej.

Patruljekammeraterne var alle klar over, at det var Pengene, det var galt med. De havde foreslaaet, at Kai skulde lægge alle Drikkepenge, han tjente som Bud, i en lille Æske, og saa kunde han jo skrive: »Kun til Korpslejr« uden paa den. men det vilde Kai ikke høre tale om. Han havde lige siden den Dag, han var begyndt som Bud hos Købmand Andersen, givet sin Mor hver en Øre, han tjente, og han vidste, hun havde Brug for dem alle; det var ikke ham, men Mor, der maatte undvære Pengene, hvis han skulde i Korpslejr, og det vilde han aldrig gaa med til. Iøvrigt var det ikke kun de Penge til Korpslejren, hun vilde faa mindre — tænkt, hvor meget han kunde tjene paa 10 hele Dage. Han havde allerede Planer om at faa Arbejde i hele sin Sommerferie hos Gartneren, der boede lige ved Siden af. De Penge, han paa den Maade mistede, maatte han ogsaa regne med. Nej, baade Kai og Kammeraterne var fra i Aften helt paa det rene med, at han ikke kom i Korpslejr til Sommer. Kedeligt var det, og til Tider kunde Kai blive saa gal i Hovedet, at han kunde bebrejde sin Far, at han havde været med i illegalt Arbejde; havde han ikke det, havde han nok levet den Dag i Dag, og saa var det lige saa sikkert, som 2 og 2 er 4, at Kai skulde med. Han tog sig i det. Nej, Kai, sagde han til sig selv, det var Fars Indsats for Danmarks Frihed, din bliver at taale den Modgang, der kommer paa Grund af Fars Død.

Blæsten havde taget til, og det sneede stærkere nu, det peb om Ørene paa ham. Hans Tanker fik Ro, da han maatte opbyde al sin Kraft for at gaa mod Vinden. Da syntes han pludselig, han hørte en svag Kvindestemme raabe. Han lyttede. Næ, der var intet. Han syntes at høre den igen og vendte sig mekanisk mod Tosse-Katrine's Hus, der laa et Par Hundrede Meter fra Vejen, det eneste Hus, han kunde se herfra. Med de lysende Ruder som Baggrund saa han en Skikkelse udenfor. Han lyttede atter — jo, det var, som om vedkommende kaldte. Mon der var sket noget? Han burde gaa derover for at se, men det var jo næsten ikke til at komme derover, syntes han, saa højt laa Sneen. Alligevel drejede han af og gik ind over Marken. Tosse-Katrine, det Navn havde hun faaet af Byens Dreng, boede i dette lille Hus med sin Datter; Katrine saa man aldrig noget til, hun kunde næsten ikke gaa og kom aldrig længere end ud i den lille Have, og Datteren saas kun, naar hun gik i Byen for at købe det allernødvendigste. De var begge meget menne-skesky, og det var det, der havde faaet Drengene til at tro, at de var tossede. Saa gik der ogsaa nogle vilde Rygter om, at de var meget rige, ja, en Dreng, med en meget livlig Fantasi ganske vist, havde set Katrine grave i Haven ved Nattetid. Alle disse mere eller mindre Rygter svirrede selvfølgelig gennem Kais Hoved, da han arbejdede sig over mod Huset. Pludselig stod han foran Katrine, der rædselsslagen pegede mod Vandposten. Kai saa mod den og var straks klar over, hvad der var sket. Under Posten stod et stort Kar og over Kanten hang Datteren og stønede. Det Vand, der var løbet uden for Karret, havde dannet en stor Isflage, og da Datteren i Mørket skulde hente Vand, havde hun ikke taget sig i Agt og var saa faldet med Brystet ned paa den skarpe Kant. Den gamle var som forstenet, nu da Hjælpen endelig var naaet frem, men Kai fik da ud af hende, at det var ca. en halv Time siden, det var sket, og forstod straks, at det først og fremmest gjaldt om at faa Datteren ind i Huset, ellers vilde hun jo fryse ihjel. Han fik hende ned fra Kanten, saa hun laa i Sneen, og for-søgte saa at slæbe hende ind; det gik godt et lille Stykke, men saa begyndte hun pludselig at klage sig højt, og Kai maatte give Slip. Han prøvede atter, men med samme Resultat; hun jamrede sig, hver Gang han rørte hende. Her kunde hun ikke ligge, saa til sidst tog Kai fat, og trods hendes Jammer slæbte han hende helt ind i Forstuen. Heldigvis laa Sneen saa højt, at hverken Dørtrin eller noget hindrede Ar-

bejdet, og i Forstuen laa ogsaa en Mængde Sne, som var føget ind i den sidste halve Time. Han gav slip paa hende og gik lige ind i Stuen, hvor der stod en gammel Sofa, trak den ud i Forstuen og stillede den foran Datteren. Den gamle var imidlertid kommet saa meget til sig selv, at hun kunde hjælpe Kai en Smule, og ved forenede Anstrengelser fik de Datteren op paa Sofaen. Først nu opdagede Kai, hvor træt han var, men glemte det hurtigt, da han saa Patienten. Han spurgte den gamle, hvor hun havde en Kost, saa han kunde feje Sneen bort, for han turde ikke flytte Datteren mere, og bad hende samtidig sørge for at give Datteren nogle Tæpper eller Dynner, saa hun ikke frøs. Selv gjorde han sig klar til at tage til Byen efter Lægen, saa han kunde tage Bestemmelse om, hvad der videre skulde foretages.

Faa Minutter efter var Kai paa Vej op over Marken for at komme op til Landevejen. Det gik nemmere end før, men nu havde han jo ogsaa Vinden paa Ryggen, og det betød en Del. Han satte Spejderhatten ned i Nakken for at skærme mod Sneen og gav sig til at løbe. Han havde kun een Tanke, og det var hurtigst muligt at faa fat paa Kredslæge Berg; det var godt, han boede i denne Ende af Byen. Kai begyndte at sagtne Farten, og et Øjeblik efter gik han i sine egne Tanker henad Landevejen. Det var Tanken om Korpslejren, der atter brød frem. Hvor gerne Kai end vilde, var det umuligt for ham at løsrive sig. Da pludselig standsede han, saa sig om og saa, at han stod midt inde i Byen og for mindst 5 Minutter siden havde passeret Kredslægens Hus. Han blev vred paa sig selv; her gik han efter Læge til et Menne-ske, hvor Lægehjælp maaske betød Liv eller Død, og saa gik han og sov. Han vendte sig om og løb tilbage, alt hvad han kunde. Faa Minutter efter stod han ved Kredslægens Dør og ringede paa. Det var Ole, der lukkede op.

»Hvad i Alverden vil du her?« spurgte Ole forbavset, da han saa sin Patruljekammerat staa uden for Døren; det var jo ikke mere end en Time siden, de havde taget Afsked ved den samme Dør.

»Tale med din Far. hurtigt!« svarede Kai og gik uden Formaliteter lige ind. Kredslægen kom nu ud og blev i faa Ord sat ind i Situationen.

»Tror du, vi kan køre i Bil?« spurgte han.

»Ja,« svarede Kai. Han svarede paa noget, han ikke anede noget om, men vilde ikke lade Chansen for at køre i Bil hjem gaa fra sig.

Det tog lidt Tid for Lægen at faa Vognen frem, men da den først var fremme, gik Turen hurtigt trods Snevanskelighederne.

Berg gik ved Ankomsten til Katrines Hus straks i Gang med at undersøge

Datteren. Det viste sig, at hun havde brækket et Ribben i Faldet, og at dets Spids laa i betænkelig Nærhed af Lungen, og endvidere stod det hurtigt klart for ham, at kun Kais resolute Optræden med at faa hende bragt ind i Varmen havde reddet hende fra en Lungebetændelse. Her var ikke andet at gøre end at faa hende bragt til Sygehuset, og det skulde ske i en Ambulance, hvor hun kunde ligge ned, da det ikke gik an, hun sad op med et brækket Ribben.

»Kan du ikke stikke over til Nabogaarden og laane Telefonen og faa ringet efter en Ambulance, men skynd dig lidt,« sagde Kredslægen til Kai. Kai fo'r af Sted, og et Øjeblik efter stod han paa Højgaarden og ringede til Ambulancestationen. Han tog den med Ro paa Tilbagevejen; han var efterhaanden blevet godt træt af alle de trættende Timer i Sneen. Da han traadte ind i Forstuen, saa han, at Patienten var flyttet ind i den varme Stue, og han hørte Kredslægen nævne hans Navn. Kai stod stille og lyttede — Lægen fortalte Katrine om Kai, og det var øjensynligt om Patruljemødet i Aften. Ole maatte jo have fortalt sin Far om Kais Udsigter til at komme i Korpslejren, for det var et fuldstændigt Referat af Mødet og Kais Forhold, Lægen leverede.

Kai tog i Døren og traadte saa ind. Lægen tav øjeblikkelig, men beherskede alligevel Situationen; der blev ikke nogen pinlig Tavshed.

»Det var du ikke længe om, naar man tager i Betragtning, hvor langt der er til Højgaarden; tror du snart, den er her?« spurgte han Kai.

»Det kan ikke vare saa forfærdelig længe, for jeg gik langsomt tilbage, og de kører jo stærkt.« Mere fik han ikke sagt, for i det samme traadte Ambulancefolkene ind med Baaren. De var gaaet fra Landevejen til Huset, da det var umuligt at køre nærmere.

Næste Dag, da Kai kom hjem fra Skole, laa der en stor Konvolut med hans Navn udenpaa. Det var sjældent, han fik Brev, saa han skyndte sig at

Drengenes Trekamp.

I Aar er der igen Mulighed for at afholde DRENGENES TREKAMP — sidste Aar blev Konkurrencerne aflyst — og Korpsset skulde gerne placere sig pænt, ja, selvfølgelig skulde vi helst vinde Kronprinsens Pokal.

MEN HVAD er nu Drengenes Trekamp? En aarlig tilbagevendende Syrkeprøve mellem FDF, KFUM og KFUM-Spejderne i Fri Idret, nemlig Længdespring, 60 m Løb og Kuglestød. I Aar er det tredje Gang, Konkurrencen afholdes, og første Gang vandt Landerupgaard FDF, anden Gang Bregnegaard Gruppe.

HVORNAAR finder Konkurrencen Sted? Den skal foregaa mellem d. 1. Juni og d. 16. Juni og er for alle Medlemmer fra 11—17 Aar. Netop det, at Konkurrencen er for alle Medlemmer, gør, at det er meget vigtigt, at hver eneste gør sit bedste.

HVORDAN BEREGNES POINTENE? Der er udarbejdet Tabeller, hvori man direkte kan aflæse, hvad hver Præstation er værd. En 12-aarig kan f. Eks. erhverve lige saa mange Points ved at springe 4 m i Længdespring, som en 15-aarig kan faa ved at springe 5 m. Det, det kommer an paa, er altsaa ikke blot selve Resultatet, men ogsaa Resultatet sammenlignet med Alderen. Den endelige Pointsum divideres til sidst med Antallet af Medlemmer, og det giver Gruppens Resultat. Det vil kort og godt sige, at hvis du eller en anden plækker fra den Idrætsdag, er du (eller han) direkte Skyld i, at Gruppens Placering bliver daarligere. Her er virkelig en god Lælleghed til at virkeliggøre § 4.

HVORLEDES RUSTER MAN SIG til Trekampen? Først og fremmest ved altid at holde sig i Træning, pleje sit Legeme, lade være med at ryge, men ogsaa ved Træning i disse specielle Opgaver. De kræver jo ikke mange Rekvisitter, og i Mangel af Kugle kan en velformet Sten bruges, og saa er jeg sikker paa, at din Gymnastiklærer vil give dig de Tips, som du netop har Brug for. Klø nu bare paa, og faa din Trofæer til at tilmelde Jer, for sidste Gang var der alt for faa Deltagere fra Korpsset.

G a m l e R æ v.

aabne den og indeni laa 135 Kr. samt en Seddel, hvorpaa der stod:

Til din Mor for tabt Fortjeneste

i Sommerferien 100 Kr.

Kun til Korpslejr 35 Kr.

135 Kr.

Med venlig Hilsen og Tak for dit Arbejde i Aftes.

Kathrine Hansen.

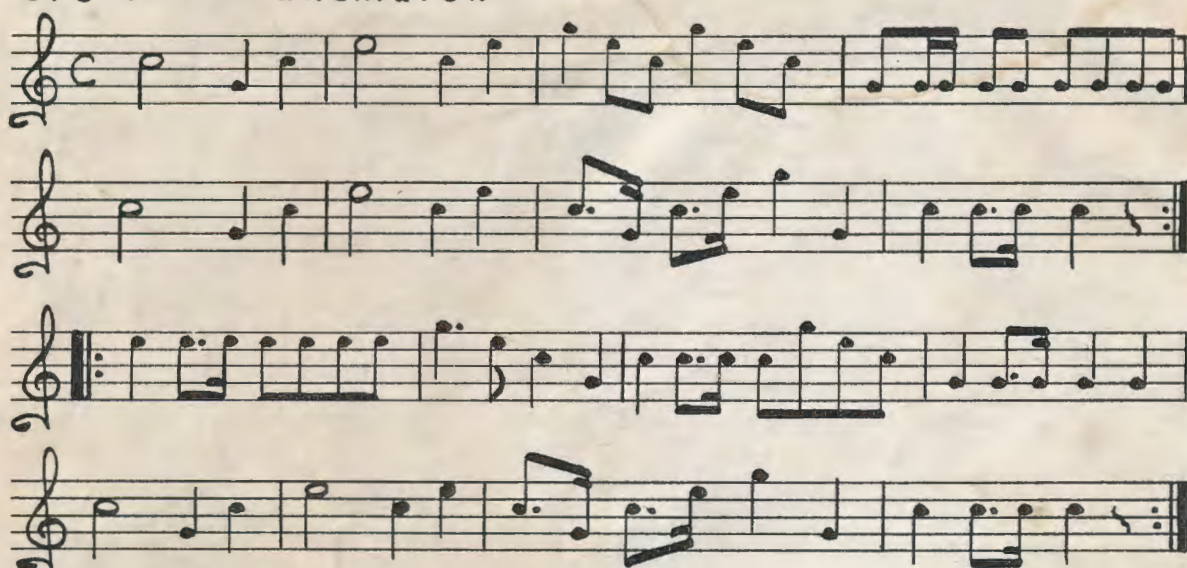
Sigurd Collstrup.

SIGNALHORN MARCHER

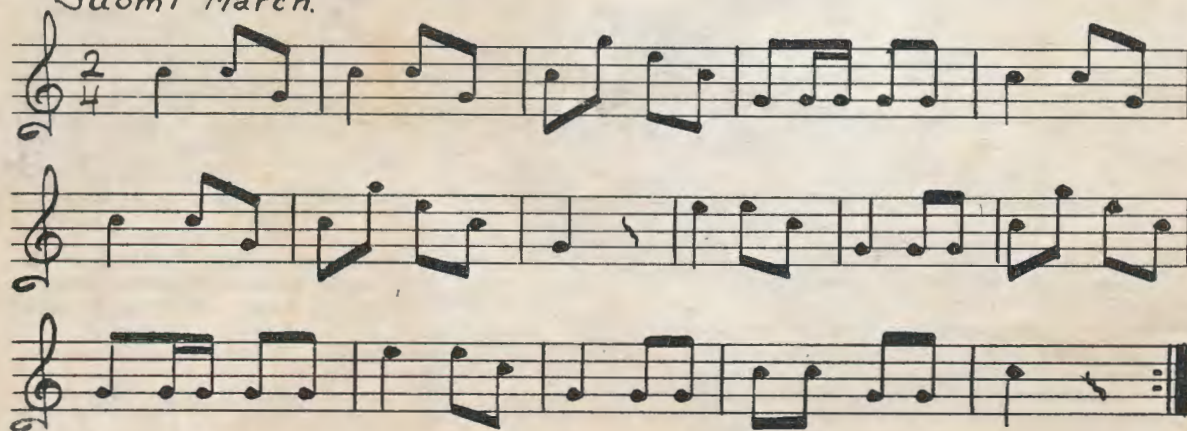
Left-right, Quick step

Svensk Parademarch

Suomi March.

Diplom for Frændetrop.

2' Sønderby Troop

har lovet at hjælpe med til at styrke Spejdernes Verdensbroderskab og har
sluttet Frændskab med

23' Southampton Group

og vil derigennem bestræbe sig for at knytte Venskabsbaand med de uden-
landske Kammerater ved efter Evne at hjælpe dem, ved Udveksling af Breve,
Billeder og andet og saavidt muligt gennem gensidige Besøg i Lejr og i Hjem.

Den 1' April 1946

DET DANSKE SPEJDERKORPS OG KFUM-SPEJDERNE I DANMARK

Rage Carlsen

Gunna Høgen

Den Opfordring, de to Drengespejderkorps har udsendt til alle Landets Troppe, har haft en saa voldsom Tilslutning, at det bliver nødvendigt at bede om Taalmodighed, da det nødvendigvis maa tage nogen Tid at faa de flere Hundrede indkomne Anmodninger ekspederet til Udlandet — og at faa Svar, naar de forskellige Landes Korps har samlet Adresser sammen paa de udenlandske Troppe, der skal være Frændetroppe med danske.

Herover ser I en Gengivelse af det Diplom, enhver dansk Frændetrop vil modtage samtidig med, at det meddeles, hvilken udenlandsk Tropp, de vil blive sat i Forbindelse med.

Det er en meget glædelig Ting, at saa mange danske Troppe vil være med i Genopbygningen af Verdensbroderskabet. Langt de fleste har ønsket Forbindelse med norske Troppe, men en Mængde andre Lande er repræsenteret.

Men som sagt, I maa væbne jer med Taalmodighed.

World-Scout.

Ulvenes egen Side

14. Aargang ★ Nummer 4

Indianeren og Missioneren.

»Mine Brødre,« fortalte en gammel Indianer, »jeg har selv været Hedning og ved, hvorledes det er med Hedningerne. Der kom engang en Præst til os og vilde bevise os, at der er en Gud til. Da svarede vi: »Tror du ikke, vi véd det? Gaa du kun hen, hvor du kom fra!« En anden Gang kom der en Præst og vilde lære os: I maa ikke stjæle, drikke, lyve o. s. v. Vi svarede ham: »Du Nar, tror du ikke, vi véd det. Lær først selv og lær de Folk, du kom fra, ikke at gøre disse Ting. Thi hvem drikker, stjæler og lyver mere end dine egne Folk« —

Nogen Tid efter kom en Missionær til mig i min Hytte og talte omtrent saaledes: »Jeg kommer til dig fra Himmels og Jordens Herre. Han lader dig vide, at han gerne vil gøre dig salig, — derfor blev han Menneske, gav sit Liv og udgød sit Blod for os . . .« Derpaa lagde Missionæren sig til at sove i mit Telt.

Jeg tænkte: »Hvad er det for en Mand — han ligger der og sover saa trygt. Jeg kunde jo godt slåa ham ihjel; dog han er uden Bekymring. Men hans Ord kunde jeg ikke blive kvit. Selv naar jeg sov, drømte jeg om det Blod, der engang blev udgydt for os. Og derfor siger jeg: »Brødre, prædiker Kristus, den korsfæstede iblandt os, hans Blod og hans Død, saa vil I bringe Velsignelse med jer.«

(H. Ussing: Missionshistorie.)

RAADSKLIPPEN

Høre Ulve!

Nu er det blevet Foraars, fuldt og helt, og hvor er det herligt at tænke paa. Ganske vist har vi ikke haft nogen særlig streng Vinter i Aar, men jeg tror alligevel, at I alle har glædet jer til atter at tage de korte Bukser paa, rulle Ærmerne op og lege ude i Sol-skinnet fra Morgen til Aften.

Ulveliv er Fritlivstiv, siger vi. Naturligvis er vi glade for at samles i vores Flokløke, men naar Vejret er godt en rigtig Foraarsaften, er det helt forkert at holde Flokmøde indendørs. Nej, I maa ud i den friske Luft, hvor I rigtig kan røre jer og samle Sundhed og Kræfter. Tal med Akela om det, næste Gang I holder Raadsmøde, om I ikke nok kan holde jeres Møder i det fri. Det er lige meget, om det bliver i en Have, paa en Boldbane eller i en Park, bare der bliver Mulighed for frisk Luft i Lungerne og Plads til raske Lege. I skulde ogsaa prøve at spille Haandbold eller Langbold, maaske kan I blive saa dygtige, at I tør udfordre en anden Flok og faa en spændende Dyst.

*Der Ulveliv
Den gamle ulv.*

KØBENHAVNS DISTRIKT MELDER

Saa kan vi atter op-
leve Distriktets store Ulve-
dag, hvor vi mødes med
alle Københavns Ulve-
unger. Vi skal i Aar have en meget

spændende Kamp om Kongens Ankus, og Vinderen af Ankusen vil faa et meget flot Eksempel af denne med Sølvplade og Inskription. Den 12. Maj bliver Dagen, og vi starter i Kingokirken i Bragsgade Kl. 9. Derefter gaar Turen til Hareskoven, hvor det store Slag udkæmpes. Kl. ca. 16,30 er vi hjemme igen. Her skal alle Ulve med, og Prisen er kun 1 Krone. Paa Gensyn paa Ulvedagen.

★

Det skal blive spændende at høre om, hvordan den store Øvelse forløb, saa Den gamle Ulv udsætter en lille Præmie til den københavnske Ulveunge, der sender ham det bedste Referat af Dagen. Det maa sendes inden d. 25. Maj til Adressen: St. Kongensgade 77, København K.

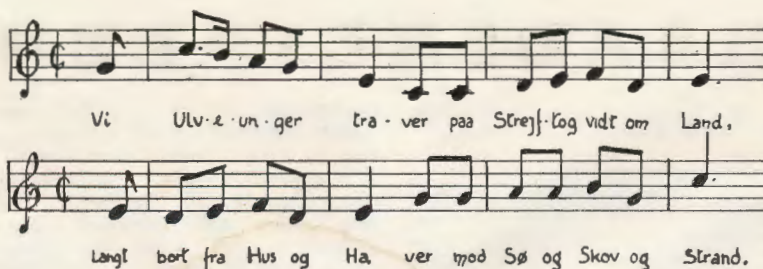
TIL RAADSMØDE

Naar vi holder Raadsmøde i vores Flok, gaar det meget højtideligt til. Vi holder det gerne en Gang om Maa-neden, naar det er rigtig Fuldmæne, og nu skal du høre lidt om, hvad der foregaar.

Vi siger først God Dag til Akela, som vi plejer, og saa gaar vi uden for Døren, mens Akela og Phao gør alt klar til det store Raad. Vores Raadsklippe bliver stillet op, og Shere Khans Skind bliver holdt over den ligesom ude i Junglen. I Loftet lyser Fuldmænen, men ellers er der ganske dunkelt i Hulen. Rundt omkring paa Væggene er der store Billeder med Dyrene i Junglen, de kigger ned paa os, som om de vil se, hvad vi laver.

Nu lyder Akelas Kald fra Raadsklippen: Flok — Flok — Flok, og saa

kommer vi kravlende paa alle fire ind ad Døren og sætter os paa Hug om Raadsklippen. Vi giver Akela det store Ulvehyl, og saa maa de nye Drengene, der ikke har faaet Ulvenavn, gaa uden for Døren, mens vi drøfter, hvad de skal hedde. Naar der bliver kaldt paa dem igen, sidder hele Flokken med Ulvemasker paa. Det ser meget højtideligt ud. De nye Drengene faar deres Ulvenavn at vide, og Akela viser dem, hvordan de skal tegne deres Totem. Saa faar de en Maske og maa sætte sig ud i Kredsen. Ulveløftet har de naturligvis aflagt Søndagen i Forvejen ude i Skoven paa vores rigtige Raadsklippe.

Naar vi har drøftet alle de Ting, der skal ske i Flokken i næste Maaned, leger vi nogle Junglelege, og saa plejer Akela at fortælle os en Historie om Mowgli og hans Venner i Junglen. Til sidst prøver vi en Jungledans eller vores stor Krigsdans, og den er ikke kedelig, kan du tro. Den skal jeg fortælle dig noget om en anden Gang.

Phao.

BAADE I AARHUS OG KØBENHAVN

har der i Marts Maaned været Stævner for Flok-førere, hvor nogle Ulveflokkene viste, hvordan de plejer at holde Møde. I Aarhus viste *Wain-gungastammen* et rigtigt Fuldmaanemøde med Jungledans, og i København har ca. 30 københavnske Flok-førere været Gæster hos *Det frie Folks Ulveflok* paa Frederiksberg, hele Marts Maaned og overværet alle Flokkens Møder og en Tur til Hareskoven.

MAANEDENS LEG

Her er en morsom Leg, som I skulde prøve ved det første Flokmøde, I holder udendørs:

Den vilde Jagt.

Hele Flokken tager hinanden i Hænderne og danner en stor Rundkreds. Akela gaar rundt og giver alle Ulvene Numre fra 1 til 4. Derefter raaber Akela et Nummer, og saa skal alle de Ulve, der har Nummeret, hurtigst muligt løbe rundt om hele Kredsen og

tilbage paa Plads. Hver Ulv prøver paa, om han kan løbe uden om en af de andre Kammerater, der ogsaa løber, og de, der paa denne Maade bliver overhalet, gaar ud af Legen. I næste Omgang prøves med et andet Nummer.

KAMPEN OM RÆVEHALEN

Dybendal Afdelings 3 Ulveflokkene havde Søndag den 17. Februar en stor Dyst i Ulvedalene. Det gjaldt en Rævehale, og det blev 3. Flok, der vandt den og i Tilgift fik det store Wuf. En af Ulvene fra den

sejrende Flok fortæller lidt om Turen: Først samledes vi i Kirken baade 1., 2. og 3. Flok. Efter at Akela havde holdt en lille Andagt, tog vi med S. Toget til Klampenborg Station. Derfra gik vi til Dyrehaven, og der legede vi et Par Lege, og saa spiste vi vores Mad. Saa fik vi Lov til at lege for os selv, men saa blev vi kaldt sammen, og Akela sagde, vi skulde slaas. Hver Flok fik saa et Kort, som skulde gemmes et eller andet Sted i et Træ, saa blev vi delt i to Hold, et der skulde ud og slaas, og et der skulde passe paa vores Hule. Det varede ikke længe, før vi fik Øje paa de andre, og saa gik Kampen løs. Vi kæmpede en haard Kamp, der var mange, der fik revet deres Liv af, men saa fik de et nyt. Saadan legede vi et godt Stykke Tid, og der var ogsaa mange andre Ting, vi skulde lave, og til sidst var Øvelsen forbi, og vi havde vundet.

EN LILLE ULVEVISE

Af Gunnar Jørgensen.

*Vi Ulveunger træver
paa Strejftog vidt om Land,
længt bort fra Hus og Haver
mod Sø og Skov og Strand.*

*Os ingen Sorger tynger,
vort Liv er Fryd og Fest,
vi leger, ler og synger
i Sol og Regn og Blæst.*

*En Skat af rige Minder
vi gemmer, til vi dør,
hos Ulvene du finder
det rigtige Humør.*

G. J.

Spejdernes Spalte

Sadelmagersvend.

Til blandet Arbejde søges Sadelmager- og Tapetserersvend straks eller senere. En, som vil tage et Nap med i Troppen, foretrakkes.

Sadelmager E. Nielsen, Tarm.

Spejderhat.

Hvem har en god Spejderhat, Nr. 56-57, til Salg? *Kjeld Nielsen*, Kædeby Malerforretning, Kædeby St.

Spejderhat.

En Fører- eller Spejderhat, 57-58, ønskes til Købs. *Jørgen Gram*, Seminariet, Haslev.

5 Aarsfest

i Heltborg Gr., 7. Jydske Div., Søndag d. 12. Maj med Udstilling, Bazar m. m. Vi beder om Hilsener og Gruppeblade fra saa mange som muligt. Sendes til: Grd. *Helge Østergaard*, Kjæstrup pr. Hurup.

Savner du

1 Uniform (12—13 Aar), 1 Par korte, grønne Bukser, 1 Spejderhat, Væbneraargange 1941-43-44, samlet eller delt. *Arne Witttrup Christensen*, c/o Maskinmester Bennedsen, Schleppegrellsgade 82 tv., København N.

Se her!

Paa Grund af overvældende Fremgang i Gruppen savner vi 15—20 Uniformer. Alle Størrelser fra 12—15 Aar kan bruges. Ligeledes mangler vi Førerhat Nr. 58. *Henry Pedersen*, Tommerup Skole, pr. Knarreborg.

Jeg mangler:

en Uniform og en Førerhat Nr. 56. Uniformen middelstor. Tilbud til *Hestbech, Vissenbjergvej*, Tommerup Station.

Hallo! Hallo!

Jeg er Køber til Spejderuniform (middel). Henvendelse til *Hans Jørgen Pedersen*, Hjaruplund pr. Hovslund.

Smedesvend,

som har Interesse for Spejderarbejdet, søges. Smedemester *Jakobsen*, Holmstol pr. Gern.

Til Købs ønskes:

1 Par korte Spejderbukser (16-17 Aarsalderen), 3 Stk. skotskternede Tørklæder, 3 Spejderhatte (55-57). Tilbud med Pris og Kvalitet til *Anders Sørensen*, Fyensgade 2, Herning.

Asger Madsen = »Cæsar«, 16. Roland Trop. Send Adresse straks. *Niels Holck*, Assens.

Uniform

til 15-aarig Spejder (stor og bredskuldet) købes. Vognmand *Kirkegaard*, Tolne.

Silvakompas købes.

Tilbud til *Harry Thomsen*, Vildbjerg.

Maarene, 14. Roland Trop.

Hvem snorker om Kap med vores Vandredagbog? Med den Fart, den skyder, synes jeg, at Krybedagbog var et mere passende Navn. Vaagn nu op til Daad! *Stormfod Inka*, Vildbjerg.

Korrespondance.

Iiri Simek, Olomouc, Urédincka 18, Czeko-Slovakiet, ønsker Forbindelse danske Spejdere. Interesse: Frimærker og Frihedskampen. Hans Fader blev skudt af Tyskerne. Korrespondance paa Engelsk, Tysk, helst Engelsk.

SPEJDER AVISEN

SKREVET AF SPEJDERE OG FOR SPEJDERE

Herborg Gruppe

holdt Spejderfest Søndag 3. Februar. Festen begyndte med Gudstjeneste om Formiddagen. Kl. 13,30 var der March gennem Byen med Skjern FDF's 15 Mands Orkester i Spidsen. Kl. 14,00 aabnede Gruppeløberen Festen, og det strømede ind med Folk. Om Aftenen var der Musik, Sketches, Festtale af Divisionchefen og Kaffeboard. Det blev en glimrende Fest — og saa gav den et Overskud paa 687 Kr.

»Den grønne Klokke«.

★ **En Slutskive og en Skjorteknap** samt 68,02 Kr. indsamledes af Bøflen ved *Tolne-Spejdernes* knippelgode *ADD-Fest*.

Festen begyndte med, at man med lidt Strengespil gav Publikum »det berømmelige Kvarter«.

Efter Prolog, Korsang af Børn under 10 Aar og Velkomst traadte den 83aarige *Kinamissionær Olesen* fra Hjørring op paa Talerstolen og fortalte levende om kinesiske Drengene, der tog Gud med i deres Liv, og Drengene, der glemte ham.

Derpaa fulgte et festligt Optrin, som sluttede med, at et Negerorkester spillede — ikke Jazz, men original Negermusik paa Græskar og Lerkrukker.

Saa foretog en Bøffel Indsamling af Konvolutter, og Pastor Kaarsbo sluttede med at omtale vort Formaal: At vinde Drengene for Gud.

Hallo! Hallo!

Her er »Rosengrenene«. Dette for at meddele, at der bestilles noget i »*Løtharsønnerne*«.

Humble Gruppe.

Patruljeture, Møder og Øvelser kan knapt nok komme til for hinanden. Saaledes havde »de gule« forleden opfordret »de blaue« og os til en Dyst. Det slap de godt fra, idet de vandt den selv. Øvelsen formede sig som et Løb med praktiske Spejderopgaver. Bl. a. Kast med et dyngvaadt Redningsreb efter en Pæl i Vandet. — Det er sværere, end det lyder!

Desuden reddede Patruljerne en halvkvalt Mand i en brændende Lade, lavede Signaler (Ak!), Skitsetegning, Wood-craft m. m.

Iøvrigt forbereder vi Forældrefest og saa — vi ses i Sønderborglejren!

»Dykkende Svaler«.

★ Ved Nytaarstid

rundede 4. *Aarhus Gruppe* de første 10 Aar. Vi syntes i Staben, at denne Lejlighed ikke skulde gaa upaaagtet hen, og Lørdag 2. og Søndag 3. Marts afholdt Gruppen en storstilet *Udstilling med Forældrefest*, der paa festlig Maade markerede Jubilæet.

I lang Tid i Forvejen havde vi slidt i det, men paa selve Dagen kunde vi ogsaa se et godt Resultat. KFUM's Festsal var omskabt, saa den knapt kunde kendes igen. Der var et stort Lejrpanorama med Tee-Pee, Telte og Lejrarbejder, Vildmandslejr og Oversigtsskema med Troppens Lejre. Der var Spejder- og Ulvearbejder, Bro- og Lejrmodeller, Litteratur, store Prøvetavler og meget, meget mere.

Til selve Forældrefesten om Aftenen var der — foruden Gruppens Medlemmer — mødt ca. 100 Forældre, Førere og gamle Drengene, og Festen fik et udmærket Forløb. Efter Velkomst- og Festtale ved *Divisionchefen* vekslede Film med Optrin af Ulve og Spejdere; der var Kaffeboard og amerikansk Bortlodning, og inden KFUM's *Sekretær* sluttede Aftenen, var der en *Spejderfar*, der holdt en smuk Tale for Gruppen og foreslog en Indsamling, som straks blev iværksat og indbragte et godt Beløb til Gruppekassen. Om Søndagen var Forældrene indbudt til Kirkegang med Gruppen i Sct. Pauls Kirke og paafølgende Tøndeslagning i Skoven. Paa Grund af det daarligere Vejr mødte der desværre kun faa Forældre, men Ulve og Spejdere havde en dejlig Formiddag, hvor der baade blev slaaet og frosset brødt.

Eftermiddagen bragte Festens Afslutning, idet der ved Hjælp af Løbesedler var trommet 300 Drengene sammen til et Agitationsmøde i Festsalen. Foruden Udstillingen saa Drengene tre Films, der sammen med Sange og Kanoers bragte Stemningen op paa Højdepunktet.

— Og nu ta'r vi fat paa de næste 10 — Festen gav os Kræfter og Mod paa Fremtiden.

Kort —

»*Cimbrerne*«, *Aalborg*, har ifølge *Aalborg Stiftstidende* holdt 20 Aars Jubilæumsfest.

Helsingør Gruppe har haft Weekend-Besøg af de svenske KFUM-Spejdere fra Helsingborg med Fester paa KFUM,

Konkurrence i Skoven m. m., meddeler *Helsingør Dagblad*.

I Uge er der startet en Trop med Sognepræst *Carlsen* som Troppfører. Troppen staar under Urnehoved Gruppe.

I *Hovslund-Østerløgum* grønnes det ogsaa. En fin Startpatrulje lagde ud Søndag den 27. Januar.

I *Bedsted* samlede *Rødekro-Spejdere* fuldt Hus til en grøn Spejderaften; der bliver startet en Gruppe der i nær Fremtid.

»*Strix Bubo*«, der er Gruppeblad i *Østre Borgerdyds Skoles* Gruppe, har fejret 20 Aars Jubilæum som Gruppeblad. »*Spejderavisen*« lykønsker!

Kingo-Afdeling har ifølge *UGLE-SKRIGET* i Slutningen af Marts afholdt en »Hobby Udstilling« i Menigheds huset; Meningen var den at vise de besøgende 1946-Drengenes Fritidsinteresser.

2. *Kapernaum* Gruppe og *Bispebjerg* Gruppe har haft en Trop-Patrujedyt i Hareskoven. 2. *Kapernaum* gik af med Sejren.

— vil du have en interessant og lærerig Stilling saa sæt dig i Forbindelse med os.

Vi mangler baade en Ekspedient og en Lærling.

Der er mange i Provinsen, som sikkert aldrig har været i Depotet, og derfor ikke ved, at Depotet er en af de største Sportsforretninger i København (med 10 Mands Personale), der ved Siden af Spejderudrustning ogsaa handler med Vandredstyre, Lejrudstyre, Lystfiskeriartikler, Kanoer, Bøger og Fodtøj, saa du ser, at der er mange Muligheder.

Der er i hvert Fald Chance for en god supplerende Uddannelse.

Ansøgning med Foto og Gagekrav sendes til Direktør *Frithiof Sørensen*, KFUM-Spejdernes Depot, Løngangsstræde 16, K.

I striden Storm og Blæst

fejrede *Urnehoved Gruppe*, 2. Sønderjydske Div., sin 10 Aars Fødselsdag, — og KFUK-Spejderne startede samme Dag (20. Jan.) — Efter Festgudstjenesten, hvor *Sognepræsten*, der er Gruppeløder, og *Divisionchefen* prædikede, var der Parademarch gennem Bolderslev under Ledelse af Intendant ved Livgarden, *Kapt. Løjtnant Bratved*. Da man defilerede forbi Divisionchefen, havde Stormen nær revet Faner og Fanebærere med sig, men alle reddede sig i god Behold ind i Forsamlingshuset, hvor der var Basar, Udstilling, Optrin m. v.

Om Aftenen var der betydeligt mere end stopfyldt i det store Forsamlingshus, hvor Div. chefen talte, og hvor Bratved overrakte en pragtfuld Fane som Gave fra en anonym Ven af Gruppen. — Fanen blev straks indviet under højtidelige Former, en mindre Ordensbygge faldt, og det righoldige Program rullede videre, indtil *Lærer Jensen* sluttede Dagen, hvis Resultat opgjordes til nye Venner, gode Minder og — Kr. 1300,00.

I fuldstændig original Stil

var Programmet til Tropicuren d. 17. Februar lagt. Patruljerne mødtes i Lokalet Kl. (desværre ca.) 8,30, hvor der blev holdt en kort Andagt. Herefter fik Patruljerne Besked paa at møde saa hurtigt som muligt, med rigeligt Papir i Behold, i St. Kongensgade 35. Her fik Patruljelederne en kort og klar Meddelelse om, at Dagbladene strejkede, og Spejderne var blevet anmodet om at redigere Aviser til at udgive om Mandagen. Patruljelederne var saaledes Redaktører og Patruljernes øvrige Medlemmer Journalister. Efter at Patruljerne var kommet sig af det første Chock, gik man i Gang med Opgaverne. Dagbladene »Reservepost«, »Fup-tidende« og »Skvaddertidende« oprettede deres respektive Redaktioner i nogle Kontorlokaler i St. Kongensgade 55, der velvilligst var stillet til Raadighed af Firmaet P. Thomsen. Og lidt senere kom der den rigtige Bladhus-Stemning i Kontoret. Telefonerne kimede, Journalisterne kom og gik, og Redaktionerne svømmede svedende i et Hav af Papir, Meddelelser og Rapporter fra de flittige Medarbejdere.

Gruppebladet QUAN.

Hvis jeg var Troppfører,

vilde der være noget ved at være Spejder paa en Trop-week-end. Naar vi om Aftenen ankom til Hytten, skulde vi tidligt til Ro, ikke fordi jeg mener, vi skal sove baade Lørdag og Søndag, næh, vi skulde op allerede Kl. 2 om

Natten og ud paa en spændende Natleg. Jeg kunde tænke mig, at Troppføreren et Sted i Skoven gravede en Kasse ned i Jorden, som skulde indeholde Returbilletterne hjem. Dette vilde sikkert give stor Interesse for at være grundig i Eftersøgningen med den Tanke at skulle gaa tilbage til København. Vi skulde være godt udrustet med Lommelygter, for et Sted i Hyttens Nærhed skulde der paa et Træ være anbragt en Seddel. Seddelen skulde give nærmere Besked om den Vej, der skulde følges, til vi naaede frem til det Areal, hvor Skatten laa gemt. Her skulde alle Mand forsynet med Spader og Økser gennemsøge det nærmere angivne Sted, indtil et af Holdene havde fundet Skatten. Vi gaar nu alle i sluttet Trop tilbage til Hytten, hvor vi i Fred og Ro kan faa nogle Timers velfortjent Søvn. Om Søndagen skal vi paa lange Ture, hvor vi faar Lejlighed til at vise vor Kunst i Kortlægning, men det er en anden Historie. Gruppebladet FIDIBUS.

Nogle Ord i B. T.

faar mig til at skrive om noget, jeg tænkte paa for en Uge siden. Det er de gamle Aviser. David-Gruppens Spejdere samler vel saadanne ind? Ganske vist gaar der mange til Optænding i denne gasfattede Tid, men alligevel. En og anden af de mere magelige Herrer indvender maaske, at det betaler sig ikke. Det er for meget Besvær. Naa, men du tjener maaske Penge paa anden Maade til Patruljekassen? I Sommer er der Korpslejr. Du skal selvfølgelig med. Hører du til den Slags, der faar Pengene, eller er du en rigtig Spejder og tjener dem selv? Der er først dine egne Udgifter i Form af Lejr-afgift, Rejse og personlig Udrustning. Men hvad med Patruljen? Er der ikke noget, der skal anskaffes? Nye Ting købes, gamle repareres eller udskiftes.

Der findes mange Maader at tjene Penge paa. I er fire Patruljer, og naar hver Mand har mindst een god Idé — ja, det maa I selv svare paa.

Gruppebladet GLIMTET.

Der var engang:

Da man ved Hjælp af en Cykle kunde komme langt omkring paa Patruljetur.

Da raske Spejdere byggede Bro over Mølleaaen.

Da man tog i Tipilejr mellem Jul og Nytaar.

Da Patruljerne tog Vandremærket i Paasken.

Da alle Spejderne mødte hver Gang.

Da Troppen ikke var nær saa gammel, men havde flere Medlemmer end nu.

Da Redaktørerne troede, at Indlæg til »Raadsklippen« kom rettidigt. Gruppebladet RAADSKLIPPEN.

Maanedens

nye 1. Kl.s Spejdere

Ansvar Division.

2. LINDEVANG GRUPPE:

Troels Wolff.
Jens Nielsen.
Svend Borgen.
Bent Petersen.

Nørrebro Division.

SCT. JOHANNES GRUPPE:

Jørgen Pedersen.
Bent Johansen.
Jørgen Rønnow.
Poul Anker Olesen.
Jørgen Linander.
Orla Sørensen.
Flemming Madsen.

Sydsjællands Division.

VORDINGBORG GRUPPE:

Frede Hansen.
Jørgen Pallisgaard.
Hans Nielsen.

Marselisborg Division.

1. FREDERIKSBERG GRUPPE:

Børge Eriksen.

Tjele Division.

HVILSOM GRUPPE:

Frede Johannes Jensen.

Sydvestjydske Division.

RIBE GRUPPE:

Knud Erik Jensen.
Vagn Jensen.
Egon Sejr Petersen.

Danmark-Norge-Sverige til Sommer.

En af Norsk Spejdgutt-Forbunds Patruljer i Hamar har faaet den gode Idé at forsøge at arrangere en Patruljetur sammen med en dansk og en svensk Patrulje til Sommer efter følgende Plan:

Vor Patrulje — antagelig 8 Mand — møder en lige stor svensk (helst en »Hjorte-Patrulje«) paa Grænsen. De to Patruljer fortsætter gennem Sverige til Danmark, hvor de møder en dansk »Hjorte-Patrulje«, sammen med hvilken de nu tilbringer 5 Dage i Danmark, hvorefter de alle tre tager op til Norge, her er de i 4 Dage, og den norske Patrulje følger Gæsterne til den svenske Grænse, hvorefter Danskerne følges med Svenskerne i 4 Dage for til sidst at tage hjem. Cykler bruges i størst mulig Udstrækning. Biletter til Færger købes i Rejsbureauerne af det Lands Patrulje, hvorfra Færgeren eller Skibet gaar. Som Nordmanden skriver til os: »Svenskerne sørger for allt, som skal til i Sverige, danskene i sitt land og vi i vaart, slig at valutaspørsmålet falder bort«.

Tilbudet gælder baade Det danske Spejderkorps og vort Korps. Den Patrulje, der først reflekterer, faar Chansen. Anmodning om at maatte komme i Betragtning skal anbefales af Gruppeløderen, og Afskrift af Patruljeledernes Stambogsblad skal medfølge. Indsendes til Korpskontoret.

Kun for RIDDERSPEJDERE

RS-STÆVNE 12. MAJ. Som tidligere averteret her i VARDEN, skal vi nu til at genopleve de gode gamle Ridderspejderstævner, som der endnu gaar Gny af. Vi sætter hinanden Stævne i de tre centralt beliggende Provinsbyer Roskilde, Fredericia og Viborg. Roskilde stævnet ledes af Distrikts-assistent S. C. Kemp og RS-Instruktør D. Laursen, Fredericiastævnet af Korpssekretær P. Zehngraff og Viborgstævnet af Korpssekretær E. Birkler. Samtlige Stævner holdes paa KFUM, hvor man bl. a. fortærer den »medtagne« Frokostpakke (helst i lang Snor!).

Fælles Program for alle tre Stævner:

- Kl. 8,30: Ottesang.
- 9,45: Præsentation.
- 10,00: Foredrag: »Var Frihedskampen forgæves?«.
- 11,30: Meddelelser om Korpslejren.
- 12,00: Frokost.
- 13,00: Orienteringsløb.
- 15,15: Kaffe.
- 16,00: Foredrag: »Ridderliv — Romantik eller Virkelighed«.
- 17,00: Afslutning.

Vi tror, at disse Stævner, hvor Programmet veksler mellem aktuelle Foredrag, praktisk Spejdersport og kammeratligt Samvær, vil blive de store RS-Oplevelser, som vi efter Krigsaarenes Isolation trænger dobbelt til. Sæt derfor noget ind paa at komme selv, og agiter for god Tilslutning fra din Kreds.

★

KORPSLEJREN KALDER. Næsten alle nuværende Ridderspejdere savner Oplevelsen af, hvad Korpsset er. Det opleves nemlig bedst i Korpslejr, og det er som bekendt 11 — elleve — Aar siden, at »Hornsignalet i Skoven smældende sprang« og kaldte os til Jubilæumslejr ved Hjortekær. Dengang deltog 3000 Spejdere, og til at holde Lejrens nødvendige Funktioner i Gang var der 126 Stabshjælpere. I Sønderborglejr ventes der 8000 Spejdere, hvorfor Antallet af Stabshjælpere mindst maa fordobles. Maaske kan det interessere og give Blod paa Tandens at høre, hvilke Job, der tildeles Stabshjælpere: høje, flotte Folk med naturlig Myndighed og Værdighed kan gøre sig Haab om at blive ansat ved Lejrpolitiet, Kommis'er med Publikumstække har Chancer ved Intendanturen, madkyndige Ridder-spejdere med gode Referencer har Udsigt til noget saa fornemt som at blive Stabskokke, udsøgte Folk med hurtigt Nemme og behageligt Væsen kan maaske naa til at blive personlige Adjutanter for Lejrens »Spidser«, sprogkyndige Riddere med vindende Væsen kan faa den fine Tjans at blive »Fætre« for Lejrens udenlandske Gæstehold. De, hvis Styrke ikke saa meget er i Munden som i Hænderne, skal ikke være kede af det, for de har en stor Chance ved samfundsnyttigt Pionerarbejde o. s. v., o. s. v. Alle Job er selvfølgelig ikke lige morsomme, men alle er nødvendige, og vi venter, at Ridderspejderne vil tage deres Tjans med ægte Spejderhumør og Ridder-sind! Ridderspejdere, der har særlig god Tid (Studerende eller andre »Landligere«, der trænger til Motion) anbefales det at melde sig til Pionerholdet, der inden Lejrens Begyndelse skal gøre det nødvendige Forarbejde, for at den store Lejrby pludselig kan skyde op. Korpskontoret modtager Besked.

Vi skal i Sommerlejr,
bort svinder hver en Sorg,
i Sol og Sommervej
ta'r vi til Sønderborg . . .

★

HJEMMEVÆRNENE. optager naturligvis Sindene i RS-Kredse. VARDEN's Redaktion har faaet tilsendt »Vaagen Ungdom« (Aarhus KFUM's Maanedssblad), der meddeler, at FDF's Aarhus Distrikt, KFUM-Spejdernes Aarhus Distrikt, KFUM's Centralforening samt flere Sogneforeninger i Fællesskab har oprettet en Hjemmeværnsforening med det manende Navn »Absalon«. Formaaalsparagraffen lyder saaledes: »Foreningens Formaal er at bringe Evangeliet til unge Mænd og i Fortsættelse af Frihedsbevægelsens Arbejde at opdrage dem i Kærlighed til Danmark og styrke deres Evne og Vilje til Forsvar af Landet«.

Andetsteds i Landet har man indrettet sig paa anden Vis, hvorom vi senere kan bringe Meddelelse. — For at undgaa Misforstaaelse af Korpssets Stilling i denne Sag vil vi i Henhold til den Hovedbestyrelsesmeddelelse, vi bragte i frg. Nr., udtale, at Korpsset vel er indforstaaet med dette, men at

TITUS
LEESER

VAR DEN

14. Aargang ★ Nummer 4

Korpsset som saadant ikke er tilsluttet nogen Hjemmeværnsforening, og at dets Formaal nu som før kun er et, nemlig at arbejde for Guds Riges Udbredelse blandt Drengene og unge Mænd. De, hvis Overbevisning hindrer dem i at tilslutte sig Hjemmeværnsarbejdet, er selvfølgelig lige gode Spejderkamerater for det og lige velsete i vore Rækker.

Hej, Spejder, Solen kalder
dig bort fra Byens Graa,
kom ud i Skovens Haller,
ud under Himlens Blaa . . .

Med venstre Haand.

GRAA ULV.

Saa kan vi igen levere **Spejderhatte**

— ganske vist ikke i ubegrænset Mængde, vi har kun faaet 300 Stk. i denne Omgang — saa vi raader til at bestille omgaaende og huske at opgive Størrelse — (Centimetermaal rundt om Hovedet).

Vor Model er den af Korpset godkendte med bred Læderrem og Snøre. Prisen bliver pr. Stk. **Kr. 15.85**

SPEJDERBÆLTER

med originalt KFUM-Spejder-Spænde.

Nu er det lykkedes at skaffe de rigtige Spænder igen, og vi kan levere Bælter i den Udstrækning, Lædertil-delingerne gør det muligt. Der kan derfor i nogle Til-fælde være Perioder, hvor vi maa sige nej, men det bliver altsaa ikke p.Gr. af Spænderne. Prisen for Spej-derbælter i Korpsets Model uden Karabinhager med KFUM-Spejder-Spænde bliver **Kr. 4.50**

Bæltespænder m. Emblem (uden Bælte) kan sælges for **Kr. 1.00**

Originale engelske Haversacks (Skuldertasker)

af kraftig, khakifarvet Ravndug og med den sædvanlige brede Gjord med Skydespænde. Lukkes med Gjordstrop. Spænderne er af Messing — kort sagt: det er altsammen gedigent Materiale
pr. Stk. **Kr. 10.85**

Vi kan endnu levere **Tur Tasker** til den billige Pris... **Kr. 3.85**
— og vi har igen faaet en Sending **Bæreseler** til **Kr. 5.50**

Gallasløjfer.

Vi har faaet Gal-lasløjfer af en-gelske Silke-baand pr. Stk. **0.75**
Hvide Fangsnore - - **1.00**

Fødselsdagskort.

Korpset har ladet fremstille 2 forskellige Fødselsdagskort, et med Lejrmotiv og et med Emblem og Flag. - Pris med Konv. 0,25. 100 Stk. **Kr. 20.00**

Tørklæderinge

findes i forskellige Udførelser og Materialer.

Flettet Lædering **0.85**
Tyrkisk Læderknob **1.00**
Hvid Benring **1.50**

Har du disse gode **Instruktionsbøger?**

KFUM-Spejdernes Depot A/S
Vandkunsten, K. —
Tlf. C. 7616 - 17.

Patruljen arbejder i Lejr	Kr. 2.85
Patruljen arbejder i Naturen	- 2.85
Tovværksarbejder	- 2.00
Om Telte — deres Rejsning og Pasning	- 1.00
Brandværnsmærket	- 0.40
Spejderkøgebogen	- 2.50
Hvad skal vi lege? — 250 Lege	- 2.50
Spejderøvelser og Terrænlege	- 1.50
Spejdernes Samaritterbog	- 2.25
Omkring Lejrbaalet	- 2.85
Grundlov og Korpsvedtægter	- 1.00